Łódź, dnia 2 maja 1938 r.

Łódzki

Dziennik Wojewódzki

№ 8

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Dział urzędowy.

I.

153.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1938 roku Nr. KR. III. 1a/38

o ograniczeniu używania dźwiękowych sygnałów na terenie miast wydzielonych.

Na podstawie § 61 pkt. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 roku o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 616) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zabrania się na obszarze miast wydzielonych a to: Łodzi, Pabianic, Piotrkowa, Tomaszowa-Mazow. i Zgierza używania przez kierowców pojazdów mechanicznych sygnałów dźwiękowych ostrzegawczych w czasie od godz. 23-ej do godz. 6-ej rano.

§ 2.

Jazdę na skrzyżowaniach, skrętach ulic oraz wobec innych pojazdów i przechodniów należy sygnalizować migawkowym ustawieniem światła.

§ 3.

Zakaz powyższy nie dotyczy pojazdów:
1) Straży pożarnej,
2) Policji państwowej,
3) Żandarmerii wojskowej, oraz
4) uprawnionych przez władze ambulansów sanitarnych i pogotowia publicznego.

§ 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej na zasadzie art. 21 o przepisach porządkowych na drogach publicznych w brziemiu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151) karze grzywny do wysokości 1000 złotych lub aresztu do 6-ciu tygodni, albo obu tym karom łącznie o ile dane przekroczenie nie podlega surowszemu przepisowi karnemu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 2 maja 1938 roku.

Wojewoda:
w/z. (—) Wendorff.

II.

154.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1938 roku Nr. RW. V. 1/16

o uboju rytualnym zwierząt gospodarskich.

Na podstawie § 2 (ust. 1) i § 5 (ust. 2) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 roku (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 504) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do wykonywania uboju rytualnego zwierząt gospodarskich wyznaczam na terenie województwa łódzkiego następujące rzeźnie:
1) pow. brzeziński — miejsc. Brzeziny, Stryków, Koluszki, Jeżów, Głowno, Tomaszów Maz., Rogów;
2) pow. łaski — miejsc. Łask, Zelów, Pabianice, Lutomiersk, Szczerców;
3) pow. łęczycki — miejsc. Łęczyca, Ozorków, Poddębice, Piątek;
4) pow. łódzki — miejsc. Zgierz, Tuszyn, Aleksandrów, Konstantynów, Andrzejów, Ruda-Pabianicka;
5) m. Łódź — Rzeźnia Nr. 2. Bałuty;
6) pow. piotrkowski — miejsc. Piotrków, Bełchatów, Kamieńsk, Sulejów, Gorzkowice;
7) pow. radomszczański — miejsc. Radomsko, Koniecpol, Pajęczno, Gidle;
8) pow. sieradzki — miejsc. Sieradz, Zduńska-Wola, Złoczew, Warta, Szadek;
9 pow. wieluński — miejsc. Wieluń, Działoszyn, Wieruszów, Praszka, Bolesławiec, Lututów, Osjaków.

§ 2.

Zezwalam, aby ubój rytualny zwierząt gospodarskich do czasu urządzenia oddzielnych pomieszczeń odbywał się w ogólnych halach ubojowych z tym, że ubój rytualny nie może odbywać się jednocześnie z ubojem zwykłym.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3000 złotych lub obu karom łącznie. Orzecznictwo należy do władz administracyjnych (art. 6 Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237 ustawy z dnia 17. IV. 1936 roku)

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 10 marca 1938 roku Nr. RW. V. 1/16 o uboju rytualnym zwierząt gospodarskich, ogłoszone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 marca 1938 roku Nr. 5, poz. 86.

Wojewoda:
w/z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

155

ZARZĄDZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 10 marca 1938 roku Nr. ZA-II-2/4/38

o skali należności położnych w województwie łódzkim.

Zgodnie z postanowieniami art. 16, pkt. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16. III. 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 41 z 1934 roku) ogłasza się następujący cennik należności położnych.

Zasady ógólne.

§ 1.

Opłaty za porady i zabiegi reguluje pisemna lub ustna umowa między położną a chorą względnie osobą, działającą w imieniu chorej.

W razie niezawarcia umowy położna pobiera wynagrodzenie w wysokości i według zasad niniejszego wykazu opłat.

§ 2.

Za czynności, nie objęte niniejszym wykazem opłat, liczy się opłaty ustalone za czynności podobne.

§ 3.

Czynności, stanowiące bezpośrednio składową część zabiegu nie podlegają osobnej opłacie.

§ 4.

Za środki lecznicze i opatrunkowe uiszcza chora dodatkowe opłaty w wysokości kosztów rzeczywistych.

§ 5.

Instytucje rządowe, samorządowe, ubezpieczeń społecznych i dobroczynne płacą o 20⁰/₀ mniej od norm podstawowych podanych w cenniku.

Wykaz opłat szczegółowych.

§ 6.

1. a)	Za udzielenie pomocy przy porodzie prawidłowym za czas do 12 godzin	Zł.	15.—
b)	za każdą następną godzinę	„	1.—
2. a)	Za udzielenie pomocy przy porodzie bliźniąt, przy porodzie nieprawidłowym (wraz z wszystkimi powikłaniami) i przy porodach, przy których powołanie lekarza jest konieczne za czas do 12 godzin	„	20.—
b)	za każdą następną godzinę	„	1.—
3. a)	Za udzielenie pomocy przy porodzie niedonoszonego płodu lub poronieniu za przeciąg czasu do 6 godzin	„	10.—
b)	za każdą następną godzinę	„	1.—
4.	Asysta przy operacjach	Zł.	5.—
5. a)	Za 10-razowe obowiązkowe odwiedziny położnicy z wszystkimi czynnościami, za każdą rozpoczętą godzinę	„	1.—
b)	Za wszelkie nieobowiązkowe odwiedziny położnicy z wszystkimi czynnościami, za każdą rozpoczętą godzinę: w dzień	„	2.—
	w nocy	„	3.—
6.	Za pielęgnowanie ciężarnej lub położnicy poza czasem porodu: w dzień (12 godzin)	„	5.—
	w nocy (12 godzin)	„	8.—
	za dobę	„	10.—
7. a)	Wizyta lub zabieg w mieszkaniu położnej w dzień	„	1.—
	w nocy	„	1.50
b)	Wizyta lub zabieg w mieszkaniu ciężarnej w dzień	„	1.50
	w nocy	„	3.—
8.	Za czas stracony na drogę od mieszkania położnej do mieszkania położnicy ponad 2 klm. należy się położnej na każdy rozpoczęty kilometr pojedyńczy	gr	30
	oraz zwrot kosztów furmanki lub biletu kolejowego III kl. (biletu tramwajowego). Furmankę opłaca się według rzeczywistego wydatku w granicach norm obowiązujących w danej miejscowości.		

§ 7.

Rachunki za czynności zawodowe, wystawiane przez położne winny zawierać wyszczególnienie czynności według paragrafów i punktów niniejszego cennika.

§ 8.

Czas nocny liczy się od godziny 20-ej do godziny 8-ej.

§ 9.

Naruszenie przepisów niniejszego zarządzenia podlega karom z art. 18 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej z 16. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 41 z 1934 r.) — aresztowi do 6 tygodni i grzywnie 500 zł. lub jednej z tych kar.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województwa Łódzkiego od dnia 2-go maja 1938 roku. Równocześnie traci moc dotychczas obowiązujące ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 9 stycznia 1934 roku Nr. ZA. II-2/1/34 o taksie dla położnych, ogłoszone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 1 z dnia 15 stycznia 1934 roku.

Za Wojewodę:

(—) Salak
Naczelnik Wydziału.

156.
ZARZĄDZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO
z dnia 10 marca 1938 roku Nr. ZA. II-2/4/38

o skali należności lekarskich w województwie łódzkim.

Zgodnie z postanowieniami art. 21 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 25. IX. 1932 roku o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712) ogłasza się następujący cennik należności lekarskich.

Zasady ogólne.

§ 1

Opłaty za porady i zabiegi reguluje pisemna lub ustna umowa między lekarzem a chorym wzgl. osoba, działająca w imieniu chorego. W razie niezawarcia umowy lekarz pobiera wynagrodzenie w wysokości i według zasad niniejszego wykazu opłat.

§ 2.

Za czynności, nie objęte niniejszym wykazem opłat, liczy się opłaty ustalone za czynności podobne.

§ 3.

Czynności, stanowiące bezpośrednio składową część zabiegu nie podlegają osobnej opłacie.

§ 4.

Za środki lecznicze i opatrunkowe uiszcza chory dodatkowe opłaty w wysokości kosztów rzeczywistych.

§ 5.

Za asystę przy operacji lub większych zabiegach dolicza się do zasadniczego wynagrodzenia 30%.

§ 6.

Instytucje rządowe, samorządowe, ubezpieczeń społecznych i dobroczynne płacą o 20% mniej od norm podstawowych, podanych w cenniku.

§ 7.

Wysokość i zasady pobierania opłat za pomoc lekarską w szpitalach, lecznicach i przychodniach regulują przepisy powyższych zakładów leczniczych.

Wykaz opłat szczegółowy.

§ 8.

1. Porada w gabinecie lekarza zł. 5.—
(w wyjątkowych wypadkach, przysługuje obniżenie opłat za poradę lekarską do zł. 3.—)
2. Porada w gabinecie lekarza w niedziele i święta „ 5.—
3. Porada w gabinecie lekarza w nocy „ 8.—
4. Wizyta u chorego „ 8.—
5. Wizyta u chorego w niedzielę i święta „ 8.—
6. Wizyta u chorego w czasie od godz. 22 do 8 „ 15.—
Jeżeli leczy się równocześnie kilka osób znajdujących się w tym samym mieszkaniu, obniża się opłatę za odwiedziny drugiej i dalszych osób do opłaty za poradę według pkt. 1.
7. Udział w naradzie lekarskiej dla konsyliariusza, oprócz kosztów przejazdu:
a) w dzień „ 15.—
b) w nocy „ 20.—
8. Przy wyjeździe do chorego dolicza się czas dojazdu za każde rozpoczęte pół godziny „ 4.—
Poza tym należy się zwrot kosztów przejazdu koleją (bilet II kl.) wzgl. samochodem) według taryfy miejscowej).
9. Jeżeli lekarz zmuszony jest wskutek właściwości wypadku pozostać dłużej niż godzinę, należy mu się oprócz opłaty za poradę względnie wizytę za dalsze rozpoczęte pół godziny:
a) w dzień „ 4.—
b) w nocy „ 8.—
10. Wystawienie krótkiego zaświadczenia lekarskiego wraz ze zbadaniem „ 5.—
11. Wystawienie zaświadczenia z opisem objawów chorobowych i rozpoznaniem choroby „ 10.—
12. Wystawienie świadectwa z opisem objawów chorobowych, rozpoznaniem, obszernym orzeczeniem i uzasadnieniem „ 25.—

Opłaty za czynności specjalne:

13. a) zastrzyki podskórne i domięśniowe podczas wizyty nie podlegają dopłacie.
b) zastrzyki seryjne domięśniowe i podskórne „ 2.—
c) zastrzyki dożylne „ 4.—
14. Szczepienia zapobiegawcze „ 3.—
15. Szczepienia rozpoznawcze i lecznicze, znieczulenia miejscowe, odurzenie, infuzje, opust krwi, punkcje, zgłęgnikowanie żołądka, wlewy, cewnikowanie, płukanie pęcherza, zdjęcie kamienia nazębnego, opatrunek klejowy, krochmalny, opatrunek mniejszej rany itp. „ 5.—
16. Zastrzyki epiduralne „ 8.—
17. Intraduralne, dosercowe, znieczulenie nerwów, narkoza, cewnikowanie u mężczyzn przy zwężeniu cewki lub powiększeniu starczu „ 10.—

18. Dopełnienie odmy, opatrunek większej rany, większy opatrunek ustalający i gipsowy itp. (bez materiału) „ 10.—
19. Punkcja lędźwiowa, założenie sztucznej odmy itp. „ 15.—
20. Przetoczenie krwi „ 30.—

Zabiegi i operacje chirurgiczne:

21. Otwarcie ropnia, odpuszczenie płynów z wodniaka, jądra, wyjęcie, trepanacja lub wydłutowanie zęba, niszczenie żylaków zastrzykami, usunięcie paznokci, usunięcie ciał obcych powierzchownie umiejscowionych, nastawienie zwichnięć żuchwi lub rzepki; opatrunki: klejowy, krochmalny, ustalający lub mały gipsowy, szew i pierwszy opatrunek mniejszej rany (następny połowę) odlew gipsowy lub bandaże modelowe ręki lub stopy, przymierzenie aparatu ortopedycznego itp. (bez materiałów) zł. 10.—
22. Szew i pierwszy opatrunek większej rany, operacja ropnia głębszego nastawienie i opatrzenie zwichnięć stawów rąk i stopy, złamanych kości twarzy lub łopatki, amputacja palców lub części palców zł. 20.—
23. Operacja ropnicy przedramienia lub sutka, szycie ścięgna lub mięśnia, usunięcie płynów z jamy piersiowej, brzusznej, pęcherza, stawów, worka opon rdzenia, usunięcie ciał obcych głęboko umiejscowionych (z wyjątkiem jam ciała), przecięcie ścięgna lub mięśnia podskórne, nastawienie i opatrzenie złamań obojczyka, przedramienia, ramienia lub podudzia, bezkrwawe wyprostowanie skrzywionej kończyny lub ponowne złamanie nieprawidłowo zagojonych złamań, otwarcie mniejszego stawu, odlew miednicy i uda lub tułowia, operacja stulejki, resekcja korzenia jednego zęba, operacja torbieli górnej i t. p. zł. 30.—

Zabiegi położnicze i ginekologiczne:

24. Pomoc przy porodzie prawidłowym zł. 20.—
25. Zabiegi małe: szycie krocza I i II stopnia, zabieg Crede - Ganaston, obrót zewnętrzny, przebicie pęcherza, tamponada pochwy, tamponada macicy, opanowanie niedowładu macicy, cucenie dziecka, odprowadzenie wynicowanej macicy zł. 50.—
26. Zabiegi średnie: odprowadzenie wypadniętych części drobnych, pępowiny, obrót wewnętrzny, zwykłe kleszcze, wymóżdżenie, perforacja balon Braxton-Hicks, szycie świeżego rozdarcia krocza III stopnia, ręczne wydobycie łożyska, pomoc ręczna przy porodzie końcem dolnym, szycie ujścia szyjki itp. zł. 60.—
27. Rozkawałkowanie, wysokie kleszcze „ 60.—
28. Zabiegi ciężkie: wszelkiego rodzaju cięcia cesarskie, zabiegi połączone z rościnaniem ujścia macicznego itp „ 150.—
29. Abrasio „ 30.—
30. Przerwanie ciąży, począwszy od V miesiąca „ 50.—

Operacje ginekologiczne:

31. Operacje małe: poprawienie położenia macicy z założeniem pierścienia, odprowadzenie tyłozgiętej macicy ciężarnej, bezkrwawe rozszerzenie ujścia macicznego itp. zł. 15.—
32. Operacje średnie: plastyka krocza II stopnia pochwy lub szyjki, wyłyżeczkowanie raka, przedmuchanie trąbek i t. p. „ 20.—
33. Operacje duże: operacja przetoki narządów płciowych, częściowe lub całkowite usunięcie macicy i wszelkie operacyjne zabiegi na narządach płciowych z otwarciem jamy brzusznej i t. p. „ 150.—

Zabiegi i operacje oto-laryngologiczne:

34. Kateteryzacja trąbki Eustachego, sondowanie, rozszerzenie kanałów, wprowadzenie środków leczniczych za pomocą katetera, masaż wibracyjny sondą uciskową wzgl. pneumomasaż, tamponada nosa z przodu jako czynność samodzielna, przyżeganie, inhalacje itp. zł. 5.—
35. Mniejsze operacje w zewnętrznym przewodzie usznym, usunięcie obcych ciał z nosa lub z ucha przez przewód uszny itp. „ 8.—
36. Operacje mniejsze na błonie bębenkowej, w jamie bębenkowej, w uchu średnim z przewodu usznego, częściowe lub całkowite usunięcie muszki nosowej albo usunięcie polipów nosa, usunięcie listewki przegrody nosowej itp. zł. 20.—
37. Mniejsze operacje krtani, wyłuszczenie z otoczką migdałka podniebnego (tonsillectomia), usunięcie wyrośli adenoidalnych z jamy nosowo-gardłowej i tp. „ 30.—
38. Endeskopia tchawicy i jej rozgałęzień lub przełyku, usunięcie ciał obcych z tchawicy i jej rozgałęzień lub z przełyku i t. p. „ 50.—

39. Doszczętna operacja przegrody nosowej, operacja zatok nosowych, szczękowej, klinowej, komórek sitowych i t. p. „ 75.—
40. Otwarcie wyrostka sutkowego, operacja w celu usunięcia skrzepu zatoki poprzecznej i t. p. „ 100.—
41. Doszczętna operacja zatoki czołowej, operacja radykalna itp. „ 150.—

Zabiegi okulistyczne:

42. Drobne zabiegi seryjne: zakrapianie, zakładanie maści, masaż powiek, tuszowanie spojówek itp po zł. 2.—
43. Wycinanie jagieł, sondowanie kanału łzowego, usunięcie ciał obcych z worka spojówkowego lub rogówki i t. p. „ 5.—
44. Operacja skrzydlikowa „ 15.—
45. Operacja gradówki „ 8.—
46. Sklerotomia, tatuaż rogówki i tp. „ 15.—
47. Punkcja twardówki, otwarcie komory przedniej, nacięcie soczewki, operacja wypadniętej tęczówki, pokrycie rogówki spojówką, operacja zaćmy wtórnej, wyłuszczenie gałki ocznej, przecięcie nerwu wzrokowego, wycięcie gruczołu łzowego, wycięcie tęczówki (szczelina optyczna), szycie rogówki lub twardówki, tenotomia, szycie powieki powyżej 5 szwów i t. p. zł. 30.—
48. Usunięcia ciał obcych z oczodołu, operacja plastyczna powiek po jaglicy, operacja opadniętej powieki, wyjęcie woreczka łzowego, usunięcie guza rogówki, antepozycja itp „ 50.—

Zabiegi analityczne:

49. Analiza moczu na obecność białka, cukru, badanie osadu w moczu, oznaczenie procentu hemoglobiny we krwi zł. 2.—
50. Oznaczenie w moczu ilości cukru, białka, kwasu moczowego, chlorków, fosforanów, badanie na lotne kwasy tłuszczowe, bilirubinę, badanie mikroskopowe treści żołądka po „ 3.—
51. Częściowa analiza moczu jakościowa, ciężar gatunkowy, białko, cukier i badanie mikroskopowe (osad), badanie moczu na cukier, na aceton i kwas aceto-octowy, preparat barwiony z moczu, szybkość opadania krwinek, wyliczenie czerwonych ciałek krwi i oznaczenie hemoglobiny, badanie plwocin na laseczniki gruźlicze, badanie kału na krew (spektroskopem), badanie kału na obecność pasożytów zwierzęcych po „ 3.—
52. Oznaczenie ilości mocznika w moczu, wyliczenie ciałek białych, czerwonych i oznaczenie hemoglobiny, wolny kwas solny, ogólna kwasowość, kwas mlekowy i krew w treści żołądkowej, badanie na błonicę po „ 4.—
53. Badanie morfologiczne (wymaz krwi) stosunek procentowy ciałek białych w płynie mózgowo-rdzeniowym po „ 5.—
54. Częściowa analiza moczu: ciężar gatunkowy, białko, cukier, aceton, kwas aceto octowy, urobilinogen, kwasy żółciowe i badanie mikroskopowe (osad), badanie na pasożyty we krwi, odczyny zlepne Vidala, Weil-Felix'a; badanie mikro i mikroskopowe plwocin, pobranie soku żołądkowego, próba fermentacyjna na kale, badanie preparatu ługowego na grzybki, badanie bakteriologiczne (Posiew): moczu, krwi, płynu mózgowo-rdzeniowego, wysięków, przesięków i płynów torbielowych, kału po zł. 5—10.—
55. Całkowita analiza moczu jakościowa: ciężar gatunkowy, białko, węglowodany, kwas glikuronowy, ciała acetonowe, barwiki, chromogeny i badanie mikroskopowe (osad), odczyny koloidowe w płycie mózgowo-rdzeniowym (Coldsol), odczyn Wassermana i Kahna po zł. 7.50
56. Badanie cukru we krwi (ilościowo), badanie chemiczne kamieni moczowych, badanie mocznika we krwi ilościowo, kwasu moczowego ilościowo, chlorków, azotu resztkowego, bilirubiny, ksantoproteiny, indykanu, gonoreakcja, badanie plwocin na laseczniki w gruźlicy na pożywkach, badanie na pasożyty skórne, badanie chemiczne kamieni żółciowych, badanie bakteriologiczne ropy z czyraków i karbunkułów, badanie na grzybki skórne (preparat barwiony) po zł. 10.—
57. Próba biologiczna na myszach białych po „ 15.—
58. Całkowita analiza ilościowa i jakościowa moczu, badanie na obecność ciąży (Ascheim-Zondek) badanie biologiczne (np. gruźlicy na śwince morskiej) wraz z ceną świnki morskiej, badanie płynu mózgowo-rdzeniowego, wysięków, przesięków i płynów torbielowych, plwocin na prążki gruźlicze biologiczne, hodowla grzybków po zł. 15.—
59. Przyrządzanie autowkcyny lub badanie histopatologiczne zł. 15—30.—
60. Próby biologiczne na królikach zł. 25.—

Zabiegi radiologiczne i fizykalne:

61. Prześwietlenie rentgenowskie:
   a) jednorazowe zwykłe zł. 5.—10.—
   b) przełyku i żołądka z użyciem środka kontrastowego z uwzględnieniem ptk 14 zł. 15.—
   c) całego przewodu pokarmowego z użyciem środka kontrastowego z uwzględnieniem pkt. 14 „ 25.—
   d) jelit za pomocą wlewu „ 15.—

   Powyższe opłaty obejmują prześwietlenie, szkic i orzeczenie.
62. Zdjęcie rentgenówskie:
   a) wielkości 30 x 40 cm. zł. 20.—
   b) wielkości 24 x 30 cm. „ 15.—
   c) wielkości 18 x 24 cm. 10—15.—
   d) wielkości 13 x 18 cm. zł. 10.—
   e) mniejsze „ 5.—

   Koszt środka kontrastowego ponosi chory oddzielnie według rzeczywistej ceny.
63. Naświetlania promieniami rentgena:
   a) powierzchowne (od pola) zł. 10.—
   b) epilacja (od pola) „ 15.—
   c) głębokie „ 20.—
64. Diatermia zwykła „ 4.—
   Diatermia krótkofalowa „ 4.—
65. Inne naświetlania, nagrzewania i elektryzacja „ 3.—
66. Elektrokardiografia z opisem elektrokardiogramu „ 20.—
67. Naświetlanie radem: cennik będzie ogłoszony oddzielnie

§ 9.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia — zgodnie z art. 25 ust. 3 Rozp. Prezydenta R. P. z 25. IX. 1932 o wykonywaniu praktyki lekarskiej (D. U. R. P. Nr. 81, poz. 72) ulegną karze grzywny do 1.000 zł., o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województwa Łódzkiego od dnia 2-go maja 1938 roku. Równocześnie traci moc dotychczas obowiązujące rozporządzenie, ogłoszone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 26 z dnia 30 grudnia 1933 roku, poz. 366.

Za Wojewodę:

(—) Dr. med. Bol. Salak
Naczelnik Wydziału.

III.

157.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO PIOTRKOWSKIEGO

z dnia 12 kwietnia 1938 roku Nr. RR. IV. 2/90

o wdrożeniu postępowania scaleniowego w osadzie Grocholice.

Na podstawie art 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27-go października 1933 r. (Dz. U R. P. Nr. 85, poz. 635), podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 30-go stycznia 1938 roku uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego z dnia 6 października 1938 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach osady Grocholice, położonej w gminie Łękawa pow. piotrkowskim.

Za Starostę:

(—) Z. Wodziński
Komisarz Ziemski.

158.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO PIOTRKOWSKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1938 roku Nr. RR. IV. 2/94

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Wielopole.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31-go lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 22 kwietnia 1938 roku uprawomocniło się orzeczenie Starosty Piotrkowskiego z dnia 1 kwietnia 1938 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Wielopole, położonej w gminie Woźniki pow. piotrkowskim.

Za Starostę:

(—) Z. Wodziński
Komisarz Ziemski.

159

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO RADOMSZCZAŃSKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1938 roku Nr. RR. IV-1/49

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Żytno.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) — podaje do publicznej

wiadomości, że w dniu 22 marca 1937 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Starosty z dnia 1 marca 1937 roku, dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Żytno, gminy Żytno, powiatu radomszczańskiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę:

(—) St. Śliwiński
Komisarz Ziemski.

160.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO RADOMSZCZAŃSKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1938 roku Nr. RR. IV-1/68

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Pradkowice.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) — podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 marca 1937 roku stało się wykonalne orzeczenie tegoż Starosty z dn. 20 października 1936 roku, dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Pradkowice, gminy Wielgomłyny, powiątu radomszczańskiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę:

(—) St. Śliwiński
Komisarz Ziemski.

161.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO WIELUŃSKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1938 roku Nr. RR. IV-1/31

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Kochlew.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P.Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 sierpnia 1937 roku uprawomocniło się orzeczenie Starosty Wieluńskiego z dn. 26. VII. 1937 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Kochlew, położonej w gminie Mierzyce, powiecie wieluńskim.

Za Starostę:

(—) Mgr. R. Bojarski
Komisarz Ziemski.

162.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO WIELUŃSKIEGO

z dnia 22 IV. 1938 roku Nr. RR. IV-1/32

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Delfina-Bugaj.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P.Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 października 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Wieluńskiego z dnia 31 sierpnia 1937 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Delfina-Bugaj, położonej w gminie Radoszewice powiecie wieluńskim.

Za Starostę:

(—) Mgr. R. Bojarski
Komisarz Ziemski.

163.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO WIELUŃSKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1938 roku Nr. RR. IV-1/30/51

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Bieniądzice.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P.Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 września 1937 roku uprawomocniło się orzeczenie Starosty Wieluńskiego z dnia 10 sierpnia 1937 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Bieniądzice, położonej w gminie Wydrzyn, powiecie wieluńskim.

Za Starostę:

(—) Mgr. R. Bojarski
Komisarz Ziemski.

IV.

164.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1938 roku Nr. OA-I-19/59

o pierwszych targach meblowych w Nowem.

Do wszystkich Panów Starostów, Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, oraz Zarządów Gminnych województwa łódzkiego.

Pan Minister Przemysłu i Handlu udzielił zezwolenia Zarządowi Miejskiemu w Nowem nad Wisłą-Pom. na urządzenie imprezy gospodarczej pod nazwą: „Pierwsze Targi Meblowe w Nowem".

Mając na uwadze wartości gospodarcze wspomnianej imprezy — proszę Panów o udzielenie Komitetowi Pierwszych Targów Meblowych w Nowem nad Wisłą swego poparcia w kierunku propagandowym przez wydanie zarządzeń, mających na celu rozmieszczanie w gmachach swych urzędów kolorowych afiszów propagandowych Komitetu.

Wojewoda:

w/z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

165.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1938 roku Nr. OA. II-5/25

o wpłatach ekwiwalentów pieniężnych za niewłaściwie użyte do korespondencji listowej znaczki urzędowe pocztowe.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów Urz. Wojew., Panów Starostów, Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Panów Prezydentów miast wydzielonych — oraz pp. Burmistrzów i Wójtów woj. łódzkiego.

Wobec zdarzających się wypadków używania znaczków urzędowych pocztowych do przesyłek listowych pocztowych — do których powinną być użyta normalna opłata pocztowa, zawiadamiam, że takie przesyłki pocztowe listowe będą i nadal przez Urząd Wojewódzki (Biuro Inform. Podawcze) **kwestionowane** — a koperty tych przesyłek z niewłaściwie użytymi znaczkami urzędowymi pocztowymi będą Panom zwracane, celem:

a) wzrostu odpowiedniego ekwiwalentu gotówkowego do właściwej Kasy Urzędu Skarbowego na dochód budżet. Min. Spr. Wewnętrznych (Dział I § 6), z zaznaczeniem tytułu wpłaty,

b) wpłacenia ekwiwalentu gotówkowego odpowiadającego normalnej opłacie pocztowej listowej przekazem rozrachunkowym na rachunek właściwego urzędu pocztowo-telegraficznego, jako wyrównanie straty poniesionej przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów z powodu nienaklejenia właściwego znaczka pocztowego.

Przekazy rozrachunkowe (druk koloru żółtego) wydają Urzędy poczt. telegraf. bezpłatnie.

Zechcą zatym Panowie zwrócić uwagę podległemu personelowi urzędniczemu, na tryb postępowania przy posługiwaniu się znaczkami urzędowymi pocztowymi, zlecając przestrzeganie niniejszego zarządzenia — i niezależnie od wyrównanych strat powodować pociąganie winnych do odpowiedzialności służbowej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie.

Wojewoda:

w/z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

166.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 15 kwietnia 1938 roku Nr. OA. II-5/95

o przesyłkach pocztowych za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego i Panów Starostów województwa łódzkiego.

Celem unormowania trybu postępowania ze zwrotnymi potwierdzeniami odbioru korespondencji urzędowej wysyłanej jako przesyłki pocztowe, ustalam następujące zasady:

I. a) Korespondencje władz adm. ogólnej winny być zasadniczo wysyłane jako przesyłki pocztowe zwykłe; za zwrotnym pocztowym dowodem doręczenia wysyłać należy przesyłki zwykłe i polecone jedynie w wypadkach przewidzianych pod lit. b).

b) Korespondencję za zwrotnym pocztowym dowodem doręczenia należy wysyłać **tylko wtedy**, jeśli to jest konieczne ze względu na tryb postępowania administracyjnego, wynikłego z merytorycznych załatwień, opartych na obowiązujących przepisach prawnych.

W szczególności dotyczy to tych spraw, które łączą się z biegiem terminów ustawowych, dla których ze względu na skutki prawne dowód doręczenia ma wpływ na bieg czynności urzędowych.

Do takich spraw będą należały orzeczenia, decyzje, zawierające klauzulę pouczającą o środkach prawnych, wezwania do udziału w postępowaniu administracyjnym, oparte na przepisach prawnych indywidualne nakazy, zakazy i wyznaczanie terminów dopełnienia czynności czy świadczenia i t. p.

II. Doręczanie korespondencji ma być bezpośrednie — pocztą, — i doręczanie jej za pośrednictwem niższych jednostek administracyjnych jest z reguły niedopuszczalne.

III. Powyższe należy podać do wiadomości podległemu personelowi urzędniczemu celem stosowania w urzędowaniu.

IV. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie.

Wojewoda:
w/z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

167.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1938 roku Nr. OA. II-5/80

o opłatach stemplowych od podań i świadectw.

Wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu z dnia 11 lutego 1938 roku Nr. D. V. 46931/5/36 o opłatach stemplowych od podań i świadectw w poniższym przedruku udzielam do wiadomości i stosowania.

Wojewoda:
w/z. (—) Wendorff
Wicewojewoda:

Przedruk.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. V. 46931/5/36

Warszawa, dnia 11 lutego 1938 r.

Opłaty stemplowe od podań i świadectw.

Na L. P. A. IV. 2/740/35 z dnia 25 marca 1936 r.

Do

Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

I. Podanie o wydanie zaświadczenia, stwierdzającego niemożność okazania świadectwa szkolnego z ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej, wniesione przez terminatora do wojewody lub do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę na zasadzie § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 stycznia 1938 roku (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 43) jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 142 p. 6 u. o. s. Zaświadczenie bowiem takie stanowi w myśl powołanego § 3 podstawę do dopuszczenia do egzaminu na czeladnika, który to egzamin ma na celu stwierdzenie wykształcenia zawodowego danego terminatora. Zaświadczenie wydane na skutek podania wyżej określonego jest wolne od opłaty stemplowej na zasadzie art. 160 pkt. 1 u. o. s.

Odwołanie od decyzji odmawiającej wydania takiego zaświadczenia jest wolne od opłaty stemplowej na mocy powołanego art. 142 pkt. 6 u.o.s.

II. Wymienione przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w dalszym ciągu pisma zawierające: 1) wniosek o uchylenie w trybie nadzoru (art. 99—102) rozpo. o post. adm.) decyzji ostatecznej, 2) wniosek o polecenie izbie rzemieślniczej w trybie nadzoru, aby zmieniła stanowisko zajęte w konkretnej sprawie, 3) prośbę o przyśpieszenie toku sprawy już wszczętej, 4) zapytanie w jakim stadium załatwienia sprawa się znajduje, 5) dodatkowe informacje — wszystkie te pisma są podaniami w rozumieniu art. 140 u. o. s., gdyż podaniem jest każde bez wyjątku pismo wniesione do urzędu państwowego. Atoli z tego, że pewne pismo jest podaniem, nie wynika bezwzględnie, iż ono podlega opłacie stemplowej — gdyż art. 141 i 142 u. o. s., a nadto przepisy znajdujące się poza u. o. s. przewidują liczne wyjątki.

Otóż nie są przewidziane wyjątki ze względu na cechy formalne wymienione w ustępie poprzedzającym pod 1, 2, 4 i 5 — wobec czego podania takie w zasadzie podlegają opłacie stemplowej według zasad art. 145 u. o. s. Decyzja, że podanie, o jakim mowa, nie podlega opłacie stemplowej (w myśl jednego z przepisów prawnych określonych w ustępie poprzedzającym) musi być oparta na merytorycznej treści danej sprawy.

Wymienione zaś pod 3) podanie, którym **petent jedynie ponagla** załatwienie poprzednio wniesionego podania, wprawdzie też w zasadzie podlega opłacie stemplowej (jeśli nie jest zwolnione od opłaty ze względu na swą treść merytoryczną). Atoli Ministerstwo Skarbu w wykładni Nr. 106 ogłoszonej w Nr. 33 Dz. Urz. Min. Skarbu z 1927 roku wyjaśniło, że w razie wniesienia podania takiego bez uiszczenia opłaty stemplowej (bądź w razie uiszczenia w kwocie niższej od należnej) należy tylko w takim razie wdrożyć procedurę przewidzianą w art. 152 u. o. s. oraz w §§ 178 i 179 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. z 1932 roku Nr. 99, poz. 842), jeżeli urząd, do którego wniesiono podanie ponaglające zamierza doręczyć petentowi na skutek ponaglenia pismo urzędowe, którego by petent nie otrzymał, gdyby nie wniósł ponaglenia. Należy więc żądać dostarczenia opłaty do podania ponaglającego, jeżeli np. urząd chce zawiadomić petenta, że celem załatwienia podania pierwotnego wdrożył dochodzenia i że dochodzenia te jeszcze nie są zakończone albo że przedstawił sprawę wyższej instancji, od której decyzja jeszcze nie nadeszła. Natomiast nie należy żądać uiszczenia opłaty stemplowej od podania ponaglającego, jeżeli urząd bądź nie przedsiębierze żadnej czynności wywołanej ponagleniem, bądź wykonywa wprawdzie czynności urzędowe, których nie wykonałby w braku ponaglenia ale które są czynnościami czysto wewnętrznymi i o których urząd petenta nie zawiadamia (np. gdy ponagla inny urząd, do którego zwrócił się o udzielenie informacji lub opinii, potrzebnych do załatwienia podania pierwotnego; gdy przedkłada podanie ponaglające instancji wyższej, u której znajduje się podanie pierwotne; gdy instancja wyższa — do której petent wniósł podanie ponaglające, a która jeszcze przed otrzymaniem ponaglenia powzięła decyzję i ją przesłała instancji niższej — poleca instancji niższej, aby rychło doręczyła petentowi zawiadomienie o decyzji).

III. Zasadę prawną podaną wyżej pod II należy stosować również w przypadkach przewidzianych w art. 71 prawa o post. admin. Jeśli więc w przypadku takim władza zamierza **zawiadomić** petenta o pozostawieniu bez załatwienia podania, od którego opłaty stemplowej nie uiszczono lub uiszczono opłatę niedostatecznie, to powinna wprzód zażądać uiszczenia opłaty bądź części, której brakuje. Jeśli zaś poprzestaje na umieszczeniu adnotacji na akcie, to nie powinna żądać uiszczenia opłaty stemplowej od podania.

IV. Jeśli nie uiszczono opłaty stemplowej od podania zawierającego odwołanie lub uiszczono ją niedostatecznie, to od obowiązku uiszczenia nie może zwolnić fakt, iż odwołanie zostało załatwione odmownie w trybie art. 86 bądź 93 prawa o post. admin. Nie tylko bowiem nie istnieje przepis, z którego wynikałoby takie zwolnienie, ale też ono byłoby sprzeczne z istotą rzeczy: opłata stemplowa od podania bowiem jest wynagrodzeniem za **czynność urzędową** potrzebną celem załatwienia podania; z tego zaś punktu widzenia nie ma różnicy, czy podanie zostało załatwione przychylnie, czy odmownie.

(—) Rosenkranz.
Naczelnik Wydziału.

168.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO
z dnia 31 marca 1938 roku Nr. OA. II-5/73

o wykonywaniu wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Do wszystkich Panów Starostów, Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa łódzkiego.

Urząd Wojewódzki udziela przytoczone w odpisach okólniki do wiadomości i wydania analogicznych zarządzeń w zakresie wykonywanego orzecznictwa w toku postępowania administracyjnego; przypomina się, że nowe decyzje po uchyleniu orzeczeń przez Najwyższy Trybunał Administracyjny mają być w danej sprawie wykonywane w przeciągu miesiąca od dnia doręczenia wyroku N. T. A.

Panowie Starostowie oraz Panowie Przewodniczący Wydziałów Powiatowych powinni decyzje przedsiębrane w wykonywaniu wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego zastrzec do swej aprobaty z tym, że w razie uchylenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny decyzyj aprobowanych przez Panów, jako kierowników urzędów, projekty ponownych decyzyj, powodujących ten sam skutek prawny, powinny być przed aprobatą przedstawiane (wraz ze wszystkimi aktami w danej sprawie) Urzędowi Wojewódzkiemu Łódzkiemu z powołaniem się na okólnik Prezesa Rady Ministrów dla uzyskania zgody Urzędu Wojewódzkiego na sposób załatwienia.

Przesyłanie takich spraw Urzędowi Wojewódzkiemu do przejrzenia powinno być uskuteczniane w takim terminie, aby Urząd Wojewódzki miał czas na rozpatrzenie sprawy i zwrot jej Panom z uwzględnieniem konieczności dotrzymania przepisanego terminu.

Za Wojewodę:
(—) Al. Tymianiecki
Naczelnik Wydziału.

Przedruk.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 60-3/33.

Warszawa, dnia 5 lutego 1938 r.

OKÓLNIK Nr. 5.

Do wszystkich P.P. Ministrów w miejscu.

Według art. 89 prawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym władza, której decyzja została uchylona przez Trybunał, obowiązana jest wydać nową decyzję w tej sprawie w ciągu miesiąca od dnia doręczenia jej wypisu wyroku; władza w danej sprawie związana jest zapatrywaniami zawartymi w uzasadnieniu wyroku.

Z zażaleń, wnoszonych do mnie przez osoby, które uzyskały w Najwyższym Trybunale Administracyjnym wyroki, uchylające zaskarżone decyzje, wynika, że przepisy powyższe o wykonywaniu wyroków Trybunału nie zawsze są ściśle przestrzegane. Niejednokrotnie władze nie dotrzymują miesięcznego terminu, zakreślonego ustawą do wydania nowej decyzji. Nadto zdarzają się przypadki wydawania nowych decyzyj, nie liczących się z uzasadnieniem wyroku; wywołuje to drugą skargę do Trybunału i ponowne uchylenie decyzji.

Dla uniknięcia podobnych przypadków w przyszłości proszę P.P. Ministrów o zwrócenie osobistej, pełnej uwagi na sprawę wykonywania wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego i wydanie odpowiednich zarządzeń władzom podległym. W szczególności zechcą Panowie Ministrowie zarządzić:

a) aby w przypadkach, w których nowa decyzja ma spowodować ten sam skutek prawny, co decyzja uchylona, projekt tej nowej decyzji podlegał wyższej z kolei aprobacie, bądź, jeśli pierwszą decyzję aprobował kierownik urzędu — projekt był przedstawiony w wewnętrznej drodze władzy wyższej instancji w celu uzyskania jej zgody na załatwienie;

b) aby w przypadkach uchylenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny ponownej decyzji były składane P. P. Ministrom specjalne sprawozdania, umożliwia-

jące przeprowadzenie w każdej poszczególnej sprawie dochodzeń urzędowych.

Potrzebne wskazówki w sprawie należytego wykonywania wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego zechcą właściwi P. P. Ministrowie wydać również nadzorowanym przez siebie instytucjom samorządowym.

(—) Sławoj-Składkowski
Prezes Rady Ministrów.

Przedruk.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. Gl. 53-2/2.

Wykonyw. wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Warszawa, dnia 10 marca 1938 r.

OKÓLNIK NR. 10-a.
Do Panów Wojewodów (Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę).

Przesyłając w załączeniu do wiadomości i ścisłego wykonania okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1938 roku Nr. 5 — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, co następuje:

do punktu a):

W przypadkach, w których nowa decyzja ma spowodować ten sam skutek prawny, co decyzja uchylona przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, winna podlegać wyższej z kolei aprobacie, zależnie od zakresu aprobaty, ustalonego w danym urzędzie wojewódzkim. Jeżeli więc pierwotna decyzja ostateczna była podpisana przez kierownika oddziału w urzędzie wojewódzkim, ponowna decyzja winna być podpisana przez naczelnika wydziału, jeżeli była podpisana przez naczelnika wydziału — ponowna ma być podpisana przez wicewojewodę i t. d.

W razie uchylenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny decyzji, aprobowanych przez kierownika urzędu (wojewodę względnie wicewojewodę, pełniącego obowiązki wojewody), projekt ponownej decyzji powodującej ten sam skutek prawny — winien być przed aprobatą kierownika urzędu przedstawiony, (wraz ze wszystkimi aktami danej sprawy) — właściwemu Ministerstwu z powołaniem się na omawiany w niniejszym okólnik Prezesa Rady Ministrów — dla uzyskania zgody Ministerstwa na sposób załatwienia.

do punktu b).

W razie uchylenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny ponownej decyzji należy wyrok wraz z aktami sprawy, ponownej decyzji niezwłocznie przedłożyć właściwemu Ministerstwu.

W związku z ustępem 1 i 2 okólnika Prezesa Rady Ministrów należy przypomnieć podwładnym urzędnikom konieczność ścisłego stosowania terminu 30-dniowego, przewidzianego w art. 89 prawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym. Przesyłanie spraw Ministerstwu do decyzji winno być dokonane w takim terminie, aby Ministerstwo miało czas na rozpatrzenie sprawy i zwrot jej do niższej instancji z uwzględnieniem konieczności dotrzymania wyżej powołanego 30-dniowego terminu.

Zgodnie z ostatnim ustępem okólnika Prezesa Rady Ministrów zechcą P.P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) wydać analogiczne zarządzenia nadzorowanym związkom samorządowym w zakresie wykonywanego przez nie orzecznictwa w toku postępowania administracyjnego.

Zarządzenie niniejsze nie zmienia zasad kontroli orzecznictwa władz administracji ogólnej, podanych w okólniku Nr. 147 z 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 19, poz. 251).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
Podsekretarz Stanu.

169.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO
z dnia 30 kwietnia 1938 r. Nr. OA-II-5/120

o usprawnieniu doręczania przesyłek urzędowych.

Do wszystkich Starostw, Wydziałów Powiatowych i Zarządów Gminnych województwa łódzkiego.

1. Urząd Wojewódzki udziela do wiadomości w przedruku komunikat Nr. 75 Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie Nr. PP-212 z 8. IV. 1938 r. w sprawie usprawnienia doręczania przesyłek urzędowych, prosząc o nawiązanie niezwłoczne kontaktu z urzędami pocztowymi miejscowymi (agencjami), celem ustalenia zasad, dotyczących nadawania i odbioru przesyłek pocztowych.
2. Wyniki porozumienia, osiągnięte z miejscowymi urzędami pocztowymi (agencjami) należy przedstawić właściwym Panom Starostom do wiadomości do dnia 15 maja r. b., a Zarządy miast wydzielonych przedstawią je Urzędowi Wojewódzkiemu również w terminie do dnia 15 maja r. b.
3. Przy osiąganiu porozumienia z urzędami pocztowymi należy wyczerpać całość zagadnienia, poruszonego w komunikacie Nr. 75 w punktach od 1—8 przy zwróceniu szczególnej uwagi na p. 5 i 6.
4. Panowie Starostowie koordynując działalność poruszanego zagadnienia w granicach swej właściwości, do celów dobra społeczeństwa miejscowego i dobra służby — przedstawią ogólne wyniki porozumień i ewent. dezyderaty w tej sprawie Urzędowi Wojewódzkiemu w terminie do dnia 25 maja r. b.

Urząd Wojewódzki prosi wymienione władze i urzędy o gorliwe zainteresowanie się sprawą doręczania przesyłek urzędowych, które dla dobra ogólnego ma bardzo wielkie znaczenie.

Za Wojewodę:

(—) Al. Tymianiecki
Naczelnik Wydziału.

Przedruk.

DYREKCJA
OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
w WARSZAWIE

Warszawa, dnia 8. IV. 1938 r.

Nr. PP. 212

Usprawnienia doręczania przesyłek urzędowych.

KOMUNIKAT Nr. 75.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządziło dokonanie w czasie od 10 kwietnia do 25 maja 1938 r. próby maksymalnej sprawności poczty w zakresie nadawania, przewozu oraz wydąwania i doręczania przesyłek urzędowych.

Na PP. Naczelników urzędów i Kierowników agencji p.-t. nakładam obowiązek, by osobiście zainteresowali się przesyłaniem a przede wszystkim wydawaniem i doręczaniem przesyłek pochodzących od władz wojskowych, adresowanych do władz administracji ogólnej, do zarządów miejskich i wiejskich, do władz i organów kolejowych i policyjnych oraz odwrotnie pochodzących od tych instytucji i adresowanych do władz wojskowych. PP. Naczelnicy urzędów i kierownicy agencji dopilnują, by przesyłki te docierały do adresatów bez żadnej zwłoki.

W miejscowościach, w których jest kilka urzędów pocztowych, sprawą tą winny się zająć właściwe urzędy w granicach wykonywanych czynności, a więc urzędy ze służbą wyłącznie nadawczą usprawnią nadawanie korespondencji przez władze nadające tam zwykle korespondencję, zaś urzędy o pełnym zakresie działania uzgodnią zarówno sposób nadawania jak i odbioru przesyłek z władzami, które te czynności wykonują w danym urzędzie pocztowym.

W celu usprawienia przesyłania korespondencji urzędowej między władzami wojskowymi i innymi władzami i urzędami, należy zastosować następujące środki:

1. Ustalić niezwłocznie w porozumieniu z wymienionymi wyżej miejscowymi władzami taki czas nadawania i odbioru przesyłek pocztowych, by mogły być przesłane najodpowiedniejszymi połączeniami pocztowymi oraz by różnica czasu pomiędzy ich nadejściem a odbiorem była jak najmniejsza. Urzędy sporządzą i podadzą do wiadomości zainteresowanym władzom specjalnie opracowane wyciągi z tabel kursowych z zaznaczeniem do której godziny najpóźniej winny być przesyłki nadane, by mogły odejść najbliższym połączeniem.

W razie zmiany połączenia powiadomić o zaszłych zmianach zainteresowane władze.

2) Umożliwić natychmiastowe nadawanie tych przesyłek, przewozić przesyłki te najszybszymi połączeniami pocztowymi, a w urzędach oddawczych szybko przygotować je do wydania względnie doręczania.

3) Umożliwić wymienionym władzom nadawanie i odbiór przesyłek także **poza godzinami urzędowymi.** Jeżeli pracownicy jeszcze nie ukończyli swych zajęć w służbie wewnętrznej w urzędzie, należy przyjąć od władz i urzędów przesyłki nadawane nawet poza godzinami urzędowymi. W innych wypadkach skierować nadającą instytucję do czynnego w tym czasie oddziału telegrafu, urzędu dworcowego lub t. p.

Posterunki policji państwowej w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego mogą nadawać urzędowe przesyłki do rąk listonosza wiejskiego w sposób podany w Dz. Urz. M. P. i T. Nr 6 z 1938 r. poz. 21.

4) O pozostałych w urzędzie (agencji) niepodjętych, w ustalonym poprzednio wspólnie terminie, przesyłkach powiadamiać natychmiast (telefonicznie) zainteresowane władze z prośbą o ich niezwłoczne podjęcie. Gdyby dana władza nie mogła wyjątkowo przesyłek odebrać, **należy je natychmiast doręczyć** przez umyślnego posłańca pocztowego bez pobierania za tę czynność opłaty.

5) Porozumieć się z zarządami gminnymi oraz organami kolejowymi i policyjnymi, znajdującymi się w obszarach zamiejscowych, nie obsługiwanych przez listonosza wiejskiego, by codziennie odbierano w podanym wyżej okresie przesyłki w urzędzie (agencji).

6) W zamiejscowych obszarach pocztowych obsługiwanych przez listonosza wiejskiego tylko 3 razy w tygodniu, w miarę możności zorganizować tak służbę doręczeń, by korespondencja dla zarządów gminnych, organów policyjnych i kolejowych, pochodząca od władz wojskowych, była doręczana codziennie, a gdyby to w konkretnym przypadku nie było możliwe, powiadamiać (telefonicznie) zainteresowane władze z prośbą o natychmiastowy odbiór nadeszłej korespondencji.

Doręczanie i odbiór korespondencji omawianej w dniach, w których zasadniczo nie pełni czynności listonosz wiejski, winno się odbywać w tym okresie bądź za pośrednictwem wysłannika zarządu gminnego, posterunku policji bądź przez listonosza wiejskiego miejscowego, lub przez specjalnego posłańca — tak jednak by nie spowodować dodatkowych kosztów.

7) Dla przyśpieszenia wydawania przesyłek uszkodzonych, nadeszłych pod adresem władz wojskowych (§ 92, pkt. 4, tom II P. 4) telefonicznie powiadomić zainteresowaną władzę dla wydelegowania osoby upoważnionej do odbioru tych przesyłek.

8) Przesyłki pospieszne, za poświadczeniem odbioru i oznaczone uwagą „do rąk własnych", adresowane do przedstawicieli wyżej wymienionych władz, doręczać przed innymi przesyłkami.

Zarządzenie niniejsze wydano w porozumieniu z władzami wojskowymi. Porozumienie z miejscowymi organami innych władz i instytucji, wymienionych na początku, nawiążą urzędy i agencje pocztowe, zapraszając je do współdziałania z pocztą, w celu jak najlepszych wyników próby, do której władze wojskowe przypisują specjalnie duże znaczenie.

PP. Naczelnicy obwodów zechcą rozciągnąć osobisty nadzór nad ścisłym wykonaniem, zgodnym z intencją niniejszego zarządzenia, polecić podległym placówkom donoszenie o wszelkich trudnościach i nieprawidłowościach i zastosować odpowiednie środki zaradcze.

O wyniku próby na terenie obwodu złożą obwodowe urzędy sprawozdanie w **terminie do końca maja 1938 r.** dołączając ewentualną wymianę korespondencji na tym tle, o ile miała ona miejsce.

Dyrektor Okręgu

(—) Inż. Żuchowicz.

170.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1938 roku Nr. OC-III-7/15

o tymczasowych świadectwach urodzenia w wypadkach zaniedbania sporządzenia aktu urodzenia.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych i Pana Starosty Grodzkiego w Łodzi.

Zachodzą częste wypadki, iż osoby urodzone w kraju lub za granicą nie mogą wykazać się aktem urodzenia, ustalającym ich pochodzenie, stan cywilny i nazwisko, gdyż rodzice tych osób zaniedbali w swoim czasie sporządzić akt urodzenia u właściwego urzędnika stanu cywilnego w kraju lub za granicą, a sporządzenie dla danych osób aktów urodzenia w terminie spóźnionym u właściwych urzędników stanu cywilnego w kraju lub za granicą z uzasadnionych względów jest na razie nieosiągalne (np. niemożność osobistego stawiennictwa osoby, której akt dotyczy w przypadku, gdy miejsce urodzenia jej znajduje się na obszarze mocy obowiązującej K. C. P. z 1825 roku).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych chcąc przyjść zainteresowanym z pomocą w przypadkach, w których w ramach obowiązującego ustawodawstwa krajowego bądź obcego dopuszczalne jest osiągnięcie pewnych celów bez przedłożenia formalnego aktu stanu cywilnego. Pismem z dnia 27. I. 1938 r. Nr. AC-27-c-7/1 uznało dopuszczalność analogicznego stosowania zasad okólnika Nr. 128 z dnia 28 grudnia 1933 roku (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 21, poz. 296).

(Zaświadczenia o urodzeniu w przypadkach zniszczenia lub zaginięcia ksiąg stanu cywilnego w obu egzemplarzach Nr. AC-27-c-14/4) w przypadkach, gdy osoby interesowane pozbawione są aktu urodzenia w następstwie zaniedbania sporządzenia tego aktu I — w kraju bądź II — za granicą.

W obu przytoczonych przypadkach zaświadczenie wystawione być winno przez państwową władzę administracji ogólnej na formularzu według następującego wzoru:

. . . . dn. . . . . r

ZAŚWIADCZENIE TYMCZASOWE*).

Starosta powiatowy (grodzki) w . . . . . .

stwierdza, że . . . .

zamieszkały(a) w . . . .

nie może przedstawić wypisu z aktu urodzenia, albowiem akt ten nigdy sporządzony nie był i w ramach obowiązujących przepisów prawnych sporządzony być nie może.

Z przedstawionych dokumentów, a mianowicie:

1) . . . .

2) . . . .

3) . . . .

oraz ze sporządzonego w . . . .

przez . . . .

pod skutkami prawa protokółu z dnia . . . . .

Nr. . . . . wynika, że . . . .
(imię i nazwisk)

. . . . urodził(a) się dnia . . . . . .

roku . . . . w . . . .

jako syn (córka) . . . .

Zaświadczenie niniejsze nie zastępuje aktu urodzenia i ważne jest w tych jedynie przypadkach, w których stosownie do obowiązujących przepisów, przedstawienie aktu urodzenia nie jest bezwzględnie wymagane.

Wobec stwierdzonej niemożności uzyskania właściwego aktu urodzenia zaświadczenie niniejsze wydaje się na podstawie art. 67 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

(—) Starosta.

*) Zaświadczenie niniejsze nie zwalnia od obowiązku sporządzenia aktu urodzenia w trybie, jaki określi ustawa.

Podstawą do wydania tego rodzaju zaświadczenia, o ile oczywiście wydanie go znajduje uzasadnienie w wynikach postępowania wyjaśniającego, przeprowadzonego po myśli omawianego okólnika Nr. 128, jest protokół, sporządzony przed Starostą lub Konsulem R. P. zależnie od zamieszkania strony w kraju lub zagranicą, według następującego wzoru:

PROTOKÓŁ.

. . . . . dnia . . . . roku . .

. Dnia . . . . r. . . przede mną, Starostą . . . . (Konsulem R. P. w . . . .) stawił się (nie) zawezwan . . . . zamieszkał . . . . i oświadczył, iż 1) akt urodzenia syna (córki) je . . . . z powodu zaniedbania nie był sporządzony we właściwym czasie i miejscu, 2) iż spóźnionemu sporządzeniu tego aktu stoją na przeszkodzie obowiązujące przepisy, w których świetle sporządzenie aktu urodzenia nastąpić może: a) tylko przed właściwym ze względu na miejsce urodzenia urzędnikiem stanu cywilnego, b) tylko na podstawie osobistego stawiennictwa osoby, której akt dotyczy w przypadku, gdy miejsce urodzenia jej znajduje się na obszarze mocy obowiązującej K. C. P. z 1825 roku.

Pouczono... o odpowiedzialności karnej z art. 140 i 193 (w związku z art. 4 § 1) K.K. za zeznanie nieprawdy, zatajenie prawdy albo wyłudzenie poświadczenia nieprawdy . . . . oświadczył, iż wedle najlepszej wiedzy wiadome mu (jej) jest, iż . . . . urodził się dnia . . . . r. . . w . . . . , jako syn (córka) . . . .

Protokół niniejszy przeczytano, przyjęto i podpisano.

(—) Starosta . . . .

(—) Konsul R. P. w . . . .

(—) Stawający . . . . . .

W związku z powyższym uchyla się okólnik Nr. 24 Urzędu Wojewódzkiego z dnia 4 czerwca 1935 r. L. OC-V-17/19 w przedmiocie sprostowania okólnika Nr. 16 z dnia 28. VIII. 1934 r. L. AB-VI-17/4 w sprawie uwierzytelniania dokumentów, ogłoszony w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 12, poz. 193 z dnia 15. VI. 1935 r.

Za Wojewodę:

(—) Aleksander Tymieniecki
Naczelnik Wydziału.

171.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 8 kwietnia 1938 roku Nr. L. ZA. V-9/3/38

o XI-ym Zjeździe Higienistów Polskich.

Do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa łódzkiego.

Zawiadamiam, że XI Zjazd Higienistów Polskich, poświęcony zagadnieniom zdrowotnym wsi, odbędzie się dnia 29 i 30 czerwca 1938 roku w Lublinie.

Przewidziane są trzy tematy główne:

1) Pomoc lecznicza na wsi (lekarze, personel pomocniczy, szpitale i t. p.),
2) medycyna zapobiegawcza na wsi (zwalczanie chorób zakaźnych i społecznych),
3) sprawy sanitarno-porządkowe na wsi (budownictwo wiejskie, zaopatrywanie w wodę, usuwanie nieczystości itp.).

Proszę o zachęcenie pp. naczelnych lekarzy samorządowej służby zdrowia, kierowników Ośrodków Zdrowia i lekarzy okręgowych (rejonowych) do wzięcia udziału w Zjeździe.

Proszę również o wydelegowanie w miarę możności wspomnianych lekarzy na Zjazd, ze względu na aktualność tematów i wagę ich dla życia ludności wiejskiej i dla władz ustawowo do pieczy nad nią obowiązanych.

Wojewoda:

w/z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

172.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1938 r. Nr. RL. II-0/1

w sprawie koordynacji pracy w zakresie przeciwdziałania wykroczeniom przepisów o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Łódzkiego i Pana Starosty Grodzkiego w Łodzi.

Z nadesłanych sprawozdań dotyczących wykroczeń przeciwko przepisom o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 111, poz. 932) wynika, że współpraca Komisarzy Ochrony Lasów z referentami karno - administracyjnymi jest dość luźna w zakresie wyżej podanym, co niejednokrotnie nader ujemnie się odbija na wymiarze kary, wskutek czego, wykroczenia niemal wielokrotnie się powtarzają i przedsiębrane środki nie osiągają oczekiwanego wyniku.

Powiat ....

Orzeczenia i wyroki

dotyczące wykroczeń przeciwko przepisom o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa

L.p.	Miejscowość		Imię i nazwisko winnego wykroczenia	Data stwierdzenia wykroczenia	Rodzaj wykroczenia	Masa i wartość pojed. nieleg. wyrąb. drewna				Obszar niezalesiony i projekt. grzywna			Wysokość grzywny w/g wniosku K.O.L. złotych	Daty oraz wynik orzeczenia Starostwa			Data przekazania sprawy do Sądu	Wyrok Sądu		Uwagi
	Miejsce wykrocz.	gmina				użytku m^3	szczap mp.	gałęzi mp. itp.	złotych	arów	złotych za 1 rok	złotych za kilka lat		skier. do ref. karno-adm. dnia	rozpatrzono dnia	ukarano uniewin.		data	wynik	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

UWAGA:

W rubryce 17 należy wpisywać sumę zasądzoną w złotych oraz ilość dni aresztu (z zamianą). To samo dotyczy rubryki 20. W rubryce 21 należy krótko oświetlić zmianę orzeczenia Starostwa przez Sąd. W wypadkach nie dających się usprawiedliwić należy zawiadomić niezwłocznie Urząd Wojewódzki. Na wykazie (rubr. 21) należy wpisywać daty informowania się Komisarza O. L. w referacie karno-administracyjnym o biegu spraw w terminach miesięcznych.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki prosi Panów Starostów o wydanie zarządzeń, aby:

1) przy rozpatrywaniu spraw karnych w zakresie ochrony lasów w razie nastręczających się wątpliwości co do winy osoby pociągniętej do odpowiedzialności karnej żądano ustnych lub pisemnych wyjaśnień od odnośnego Komisarza Ochrony Lasów,

2) termin rozpatrywania spraw był przyspieszony w wypadkach, gdy wykroczenia się powtarzają lub są bardzo duże,

3) Komisarze Ochrony Lasów byli w stałym kontakcie z referentami karno-administracyjnymi i stale się porozumiewali tak co do biegu spraw karnych w powyższym zakresie w Starostwach, jak i w Sądach,

4) ewidencja spraw karnych była zaprowadzona przez Komisarzy Ochrony Lasów według załączonego wzoru, do którego winny być wciągnięte także sprawy karne wszczęte w roku ubiegłym (1937), w terminie do dnia 10 maja 1938 r.

Nadmienia się przytem, że do należytego wymiaru kary przywiązuje Urząd Wojewódzki dużą wagę.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski

Naczelnik Wydziału.

173

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 25 kwietnia 1938 r. Nr. ZA. VII-1a/19/38

o naczyniach do pobierania prób wody.

Do Starostw Powiatowych woj. łódzkiego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Państwowy Zakład Higieny — Filia w Łodzi — Al. Kościuszki 3, na prośbę Starostw przesyła bezpłatnie wyjałowione naczynia do pobierania prób wody ze zwykłymi korkami w liczbie do 30 sztuk.

Za naczynia wyjałowione z doszlifowanymi korkami wysyłane na specjalne żądanie Starostw, Zakład pobiera oprócz kosztów przesyłki po 50 gr. za sztukę, tytułem zwrotu kosztów własnych.

Za Wojewodę:

(—) Dr. B. Salak

Naczelnik Wydziału.

V.

174.

WYKAZ

osób poszukiwanych i odwołanych poszukiwań. (do użytku powiatowych władz admin. ogólnej województwa łódzkiego).

1. Nr. OC. II. 20/28. Stanisław Kuryłowicz, urodzony dnia 17 marca 1899 r. w Turobinie, pow. Krasnystaw, syn Kazimierza i Marianny Kliz, pełnił w czasie od 1 sierpnia 1932 r. do dnia 30 listopada 1934 r. obowiązki kontrpoborcy skarbowego w Urzędzie Skarbowym w Wołkowysku. Po zwolnieniu ze służby zamieszkiwał Kuryłowicz w Skidlu, powiat grodzieński, skąd wyjechał w nieznanym kierunku w poszukiwaniu pracy.

Urząd Wojewódzki prosi o zarządzenie poszukiwań Stanisława Kuryłowicza i w razie pozytywnego wyniku poszukiwań bezpośrednie powiadomienie Izby Skarbowej w Białymstoku z powołaniem się na pismo z dnia 4. III. 1938 r. Nr. I. 1155/1/22/37.

2. Nr. OC. II. 20/30. W dniu 25 czerwca 1937 r. wydalił się od rodziców w Brześciu n. B. przy ulicy Sienkiewicza 54, m. 6 w niewiadomym kierunku i dotychczas nie powrócił Słabuszewski Kazimierz, syn Aleksandra i Marii, lat 11, twarz pociągła, włosy czarne, oczy czarne, na prawej powiece blizna, szczupły. We wrześniu 1937 r. był widziany w Białej-Podl. i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Uprasza się o zarządzenie poszukiwania w. w. i zawiadomienie Starostwa Powiatowego w Brześciu n. B. w razie ujawnienia miejsca jego pobytu.

3. Nr. OC. II. 20/27. Uprasza się o zarządzenie poszukiwania Wincentego Świderskiego, syna Józefa mieszkańca wsi Święte, gm. Kramsk, pow. konińskiego, ur. 2. VI. 1888 r., który ostatnio przebywał rzekomo w gminie Królików, pow. Szubin.

Wymieniony pozostawił we wsi Święte żonę i 5-ro nieletnich dzieci bez środków do życia.

Rysopis poszukiwanego: wzrost średni, twarz pociągła, włosy blond, oczy szare. Cecha charakterystyczna: jąka się.

O pozytywnym wyniku poszukiwań należy powiadomić Starostwo Powiatowe Konińskie.

4. Nr. OC. II. 20/31. Roman Żak, syn Ignacego i Anny, ur. 23 stycznia 1915 r. w Golczowicach, zamieszkały w Pomorzanach, gm. Rabsztyn, pow. olkuskim, wydalił się w dn. 12 maja 1937 r. z miejsca zamieszkania, pozostawiając bez środków do życia żonę i dziecko.

Urząd Wojewódzki prosi o zarządzenie poszukiwania i zawiadomienie Starostwa w Olkuszu w razie ujawnienia miejsca pobytu poszukiwanego.

Poszukiwany jest wzrostu średniego, szczupły, blondyn, o twarzy okrągłej, bez zarostu, oczach piwnych, bez charakterystycznych znaków.

5. Nr. OC. II. 20/29. W dniu 27. VI. 1937 r. wydalił się z domu w niewiadomym kierunku, prawdopodobnie w kierunku wsi Kwiatkowice, dnia 29. II. 1924 r. syn Józefa i Konstancji, zam. drogą Pabianice—Łódź, Tadeusz Raźniewski, ur. dnia 29. II. 1924 r., syn Józefa i Konstancji, zam. we wsi Maksymilianów, gm. Krokocice, pow. sieradzkiego.

Wymieniony ubrany był w długie, ciemne spodnie, bez obuwia, w letnią bluzę zieloną z płótna harcerskiego, na głowie miał nową czapkę cyklistówkę.

Rysopis wymienionego: niskiego wzrostu, twarz wydłużona, blada, włosy ciemno blond, oczy szare, znaki szczególne: na czole nad brwią blizna po uderzeniu.

Urząd Wojewódzki prosi o zarządzenie poszukiwań wymienionego. O pozytywnym wyniku poszukiwań należy powiadomić Urząd Wojewódzki Łódzki.

6. Nr. OC. II. 20/1. Odwołuje się poszukiwania Bonawentury Gajca, zarządzone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3 z 15. II. 1938 r. pod poz. 51.

7. Nr. OC. II. 20/12. Poszukiwania Marii Blicharskiej, zarządzone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 4 z 1. III. 1938 r. pod poz. 76, odwołuje się.

VI.

175.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 21 kwietnia 1938 roku.

o opłatach za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach i sanatoriach miejskich.

Podaję do ogólnej wiadomości, że decyzję moją Nr. 1359/M — 1366/M z dnia 25 lutego 1938 roku w sprawie opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach i sanatoriach miejskich, Urząd Wojewódzki Łódzki reskryptem L. SF. I. 4/I-8/38 z dnia 9 kwietnia 1938 roku zatwierdził.

Zatem zgodnie z art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) w dni 14 po ogłoszeniu niniejszego w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim w szpitalach i sanatoriach miejskich obowiązywać będą następujące opłaty:

1. w Publicznym Szpitalu Miejskim pod wezw. św. Józefa —
   a) za chorego wewnętrznego zł. 6.00 dziennie,
   b) za chorego chirurgicznego zł. 7.50 dziennie,
2. w Publicznym Szpitalu Miejskim w Radogoszczu —
   a) za chorego wewnętrznego zł. 5,50 dziennie,
   b) za chorego chirurgicznego zł. 6,60 dziennie,
3. w Publicznym Szpitalu Miejskim pod wezw. św. Antoniego — za chorego zł. 5.00 dziennie,
4. w Publicznym Szpitalu Miejskim pod wezw. św. Teresy — za chorego zł. 5.00 dziennie,
5. w Publicznym Szpitalu Miejskim pod wezw. Marii Magdaleny — za chorego złotych 3,20 dziennie,
6. w Publicznym Sanatorium Miejskim dla Chorych Gruźliczych w Chojnach — za chorego zł. 5.00 dziennie,
7. w Publicznym Miejskim Sanatorium dla Piersiowo Chorych dzieci w Łagiewnikach — za chorego zł. 5.00 dziennie,
8. w Miejskim Prewentorium dla dzieci zagrożonych gruźlicą w Łagiewnikach — za chore dziecko zł. 2.00 dziennie.

Za leczenie i utrzymanie chorych, zamieszkujących na terenie m. Łodzi mniej niż 3 miesiące i leczących się na koszt gmin obcych z wyjątkiem chorych zakaźnych, szpitale i sanatoria doliczają 15% do obowiązujących opłat.

Za chorych, leczących się na choroby zakaźne, wymienione w ustawie z dnia 21 lutego 1935 roku o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 198), z wyjątkiem chorych, leczących się na koszt ubezpieczalń społecznych, opłata wynosi 85% obowiązującej stawki.

Tymczasowy Prezydent Miasta:

(—) Mikołaj Godlewski.

176.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 25 kwietnia 1938 roku

w sprawie planu zabudowania terenów.

Zarząd Miejski w Łodzi w myśl art. 25 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 202) zmienionego ustawą z dnia 14 lipca 1936 roku (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405) podaje do publicznej wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 30 marca 1938 roku za Nr. B. O. 6-3-19 zatwierdziło na podstawie art. 33 omawianego rozporządzenia szczegółowy plan zabudowania terenów, zawartych pomiędzy osiami ulic: Limanowskiego, Glinianej, Pojezierskiej, linią biegnącą w prostym przedłużeniu osi ul. Grunwaldzkiej, osiami ulic: Grunwaldzkiej i Błękitnej oraz wschodnią granicą posesji, położonej przy ul. Limanowskiego Nr. 137, będący jednocześnie ogólnym planem zabudowania tych terenów.

Powyższy plan zabudowania przechowywany jest w Oddziale Regulacji Miasta, Pl. Wolności 14, pokój 47, i może być przeglądany przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i świąt w godzinach od 10-ej do 12-ej.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) Mikołaj Godlewski.

177

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU POWIATOWEGO W ŁODZI
z dnia 14 kwietnia 1938 roku Nr. L. O-1035/38.
o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz Łódzkiego Powiatowego Związku Samorządowego.

Wydział Powiatowy w Łodzi ogłasza niniejszym uchwalony przez Łódzką Radę Powiatową w dniu 17 lutego 1938 roku i zatwierdzony reskryptem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 12 kwietnia 1938 roku L. SF. I. 4/6/38

STATUT
o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz Łódzkiego Powiatowego Związku Samorządowego.

Zgodnie z art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 6, poz. 32 z 1921 roku), wprowadza się w roku 1938/39 pobór opłat specjalnych i dopłat drogowych na rzecz Łódzkiego Powiatowego Związku Samorządowego.

§ 1.

Łączna suma, przewidziana w budżecie na rok 1938/39:

na utrzymanie dróg w kwocie	zł. 413.856,48
i na budowę dróg w kwocie	zł. —
i na spłatę rat pożyczek długoterminowych drogowych	zł. 6.479,93
Razem złotych	420.336,41

pomniejszona o kwotę zł. 38.734.—, stanowiącą dotację ze Skarbu Państwa na utrzymanie dróg państwowych, zł. 32.170,07 tytułem zwrotu przez Skarb Państwa części wydatków utrzymania administracji drogowej, czyli netto suma złotych 349.433.— (słownie złotych trzysta czterdzieści dziewięć tysięcy czterysta trzydzieści trzy), powiększona dla stworzenia rezerwy, koniecznej z uwagi na nieściągalność pewnych kwot, do sumy brutto 415.807 gr. 50 (słownie złotych czterysta piętnaście tysięcy osiemset siedem i gr. 50), rozkłada się:

1) na grunty w kwocie	zł. 221.113,82
2) na przedsiębiorstwa przemysłowe	zł. 12.667,97
3) na nieruchomości w miastach i nieruchomości w gminach wiejskich	zł. 182.025,71

Kwota, obciążająca grunty, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich zasadniczego państwowego podatku gruntowego (bez progresji i degresji).

Kwota, obciążająca przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do opłacanych przez nich cen świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Kwota, obciążająca nieruchomości w miastach i nieruchomości w gminach wiejskich, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich państwowego podatku od nieruchomości; co do nowowzniesionych budowli w stosunku do idealnego podatku od nieruchomości.

Rozkład każdej z tych kwot pomiędzy poszczególnych płatników przeprowadza się w ten sposób, że iloraz otrzymany z podzielenia obciążającej daną grupę płatników kwoty przez sumę podatku (ceny), przypadającego na wszystkich płatników, mnoży się przez kwotę podatku (ceny), przypadającego na poszczególnego płatnika.

Opłaty drogowe, obciążające nieruchomości, oblicza się w stosunku do 7% podstawy wymiaru podatku od nieruchomości.

Obciążenie opłatami drogowymi poszczególnych płatników nie może przekraczać:

100% zasadniczego państwowego podatku gruntowego,
50% państwowego podatku od nieruchomości i
15% ceny wykupywanych świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Uwaga: Opłaty drogowe od przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych wymierza się w stosunku do przypadających na nie podatków przemysłowych, gruntowego i od nieruchomości.

§ 2.

Wymiar i pobór opłat uskutecznia Wydział Powiatowy.

§ 3.

O wymierzonej opłacie i dopłacie zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczym.

Opłata łącznie z dopłatą płatna jest w dwóch równych ratach półrocznych, a to w miesiącu maju i listopadzie.

§ 4.

Odwołania w sprawie wymiaru opłat (dopłat) wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 62, poz. 454 z 1936 roku), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.

§ 5.

Nieuiszczona w przepisanym terminie opłata (dopłata) ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 roku o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (D. U. R. P. Nr. 8, poz. 88 z 1936 roku) oraz z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31-go lipca 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z dnia 17 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 601). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 4, poz. 24) i z dnia 28 stycznia 1934 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 10, poz. 78) — koszta egzekucyjne pobierane będą według tego rozporządzenia.

§ 6.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty (dopłaty) podlegają karze

do wysokości 345,9 zł., o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 7.

Opłaty specjalne i dopłaty drogowe, wymierzone na podstawie statutu niniejszego nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, nieruchomości, przemysłu i handlu.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Przewodniczący Rady Powiatowej:

(—) Fr. Denys
Kierownik Starostwa.

Protokólant:
(—) Leon Jaśniewicz.

178.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W PABIANICACH.

z dnia 23. IV. 1938 r. Nr. IV. Pom. 36/13

o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania, który będzie jednocześnie ogólnym planem zabudowania m. Pabianic.

Zarząd Miejski w Pabianicach w myśl art. 21 lit. a Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowie osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405) podaje zgodnie z art. 25 cytowanego rozporządzenia do publicznej wiadomości o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania w myśl art. 9, pkt. a i art. 51 powyższego rozporządzenia, będącego równocześnie ogólnym planem zabudowania m. Pabianic w jego granicach administracyjnych.

O czasie oraz miejscu, w którym zainteresowani mogą zaznajamiać się z treścią mającego być sporządzonym szczegółowego planu zabudowania m. Pabianic oraz składać wnioski, dotyczące powyższego planu zabudowania, nastąpią oddzielne ogłoszenia.

Prezydent m. Pabianic

(—) B. Futyma.

179.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ZDUŃSKIEJ-WOLI

z dnia 23. IV. 1938 r. ZA-VII-0/9/38

o szczegółowych przepisach sanitarno-porządkowych dla gminy miejskiej Zduńskiej-Woli uchwalonych przez Radę Miejską w Zduńskiej-Woli na posiedzeniu w dniu 31 marca 1937 r. na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476) oraz art. 43 ust. 1 p. h. ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

§ 1.

W rozumieniu niniejszych przepisów:

1) przez ulice uważa się chodniki i część jezdni stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości mieszkalnej wraz z rynsztokami i rowami, a przy nieruchomościach, znajdujących sięę bezpośrednio przy placach publicznych, pas szerokości 3 metrów, licząc od krawędzi chodnika lub ściany domu,

2) przez miejsca, służące do ogólnego użytku ludności, względnie do wspólnego użytku najemców, uważa się podwórza, urządzenia podwórzowe, bramy, klatki schodowe, zejścia do suteren, piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy ogólne i t. p.,

3) przez nieruchomości mieszkalne uważa się nieruchomości zabudowane domami mieszkalnymi albo przeznaczonymi na cele biurowe, handlowe lub przemysłowe lub domami na cele użyteczności publicznej,

4) przez właścicieli nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych uważa się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości lub placów,

5) przez miesiące letnie uważa się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień, za miesiące zaś zimowe — pozostałe miesiące,

6) przez sprzątanie ulic uważa się zamiatanie, usuwanie śniegu i błota, wyrywanie trawy, wyrastającej między brukiem,

7) przez odzież uważa się odzież, pościel, dywany (chodniki), narzuty (kilimy), portiery, zasłony, wycieraczki i t. p.,

8) przez śmiecie uważa się odpadki jedzenia, papiery, ustniki od papierosów, odpadki gospodarcze, popiół i t. p.

§ 2.

Miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, place niezabudowane oraz ulice powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości.

§ 3.

1) Ulice powinny być zamiatane przynajmniej raz dziennie,

2) Zamiatanie to powinno być staranne, powinno być poprzedzone w miesiącach letnich skropieniem wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.

3) Zamiatanie to powinno się odbywać przed godz. 8 i 18 w zimie, a przed godz. 7 i 19 w lecie.

4) W ciągu dnia powinny być usuwane z miejsc wskazanych w ust. 1 wszelkie śmiecie i nieczystości.

5) Zmiotki należy zsypywać do śmietnika, śnieg i błoto gromadzić przy rynsztokach.

§ 4.

1) Zraszanie ulic, chodników, trawników i jezdni powinno się odbywać o godz. 6, 13 i 18.

2) Miejsca stałego postoju dorożek, platform, wozów, samochodów, taksówek i t. p. na ulicach i placach powiny być codziennie zmywane wodą.

§ 5.

1) Powierzchnia podwórzy i dziedzińców w nieruchomościach mieszkalnych powinna być równa, bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spadek do spływu wód opadowych.

2) Podwórza hal targowych, targowic, targowisk zwierzęcych, zajazdów, stacyj autobusowych oraz wszelkich innych zakładów o charakterze użyteczności publicznej, powinny odpowiadać warunkom, przewidzianym w przepisach o urządzaniu i utrzymywaniu tych urządzeń.

§ 6.

1) W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być: a) śmietnik (zbiornik do śmieci), b) ustęp ogólny, c) urządzenie do trzepania odzieży.

2) W klatkach schodowych nieruchomości mieszkalnych powinna być na każdym piętrze spluwaczka napełniona wodą.

3) W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej nieskanalizowanej powinien znajdować się zlew do nieczystości płynnych.

4) W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, na których znajdują się pomieszczenia, przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny powinny być gnojowiska.

§ 7.

1) Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór do wrzucania śmieci powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało zbędnego wysiłku.

2) Śmietnik powinien być ustawiony w miejscu, umożliwiającym wrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najbardziej oddalonym od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty spożywcze.

§ 8.

1) Do śmietników mogą być składane odpadki gospodarcze i zmiotki wyłącznie w stanie stałym (suche).

2) Istniejące na nieruchomościach mieszkalnych komórki na śmiecie mogą być nadal użytkowane, jeżeli są murowane, otynkowane, wysmołowane i posiadają szczelnie zamykające się drzwi i dobrą wentylację.

3) Istniejące w murach nieruchomości mieszkalnych na poszczególnych piętrach urządzenia do usuwania śmieci i odpadków mogą być nadal użytkowane pod warunkiem stałego ich utrzymywania w stanie zdatnym do użytku, a w szczególności zachowania szczelności przewodów, doprowadzających śmiecie do zbiorników ogólnych.

§ 9.

1) Wozy, służące do wywożenia śmieci, powinny po obu stronach posiadać tabliczki z napisem: „Wóz do śmieci".

2) Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 10.

1) Śmietniki powinny być opróżniane po napełnieniu ich do 2/3 pojemności.

2) Ruchome zbiorniki metalowe (puszki blaszane) zastępujące stałe śmietniki, powinny być opróżniane po napełnieniu ich, a przynajmniej raz na tydzień.

3) Wszelkie śmietniki powinny być po opróżnieniu czysto wymiecione, ruchome zaś zbiorniki metalowe (ust. 2) myte.

§ 11.

1) Śmietniki powinny być opróżniane w godzinach od 0 do 6-ej.

2) Usuwanie śmieci: 1) przez zsypywanie z ruchomych zbiorników metalowych (§ 10 ust. 2) do specjalnych wozów, posiadających urządzenia, zapewniające bezpylne ich przesypywanie lub 2) przez wywożenie wypełnionych śmieciami ruchomych zbiorników metalowych (§ 10 ust. 2) dla opróżnienia poza obręb nieruchomości mieszkalnych i wstawienie na ich miejsce czystych zbiorników próżnych — może się odbywać o każdej porze dnia.

3. Śmiecie i odpadki domowe mogą być wyrzucane i składane tylko na terenach wyznaczonych przez Zarząd Miejski za zezwoleniem Zarządu Gminy, udzielonym na prośbę właściciela nieruchomości dla zasypywania dołów (na przykład glinianek). Śmiecie muszą być układane warstwami grubości około 1 m., przesypywanymi warstwami gruzu i ziemi grubości około 0.20 m. Gdyby wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci, gruzu i ziemi, okoliczni mieszkańcy byli narażeni na nieprzyjemne wyziewy, Zarząd Gminy może cofnąć swe zezwolenie.

§ 12.

1) W nieruchomościach mieszkalnych, skanalizowanych, nieczystości płynne (pomyje i płynne odpadki kuchenne) powinny być odprowadzane do kanałów.

2) Zlewy żeliwne (żelazne albo drewniane, obite blachą cynkową lub ocynkowaną) znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych (§ 6 ust. 3) powinny być zaopatrzone u spodu w kratę. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojowisko albo do dołu kloacznego. Jeżeli woda ze zlewów podwórzowych ma odpływ do dołu kloacznego, to zlewy powinny mieć pokrywy dla unieszkodliwienia napływu do dołu kloacznego nadmiernych ilości wód opadowych.

3) Zlew (ust. 2) powinien być codziennie przepłukiwany czystą wodą a jego krata oczyszczana z zatrzymujących się na niej części stałych.

§ 13.

1) Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości, znajdujące się na podwórzach nieruchomości mieszkalnych (ustępy ogólne) powinny odpowiadać postanowieniom art. 251—257 prawa budowlanego (Dz U. Nr. 23 z 1928 r. poz. 202) z późniejszymi zmianami oraz miejscowym przepisom policyjno-budowlanym.

2) Ustępy ogólne powinny być codziennie zmywane wodą.

§ 14.

1) Ustępy ogólne na nieruchomościach skanalizowanych powinny być połączone z kanałem.

2) Ustępy ogólne na nieruchomościach nieskanalizowanych powinny być połączone z dołami kloacznymi.

§ 15.

Doły kloaczne powinny być szczelnie zamknięte, aby nieczystości i wyziewy nie wydostawały się nazewnątrz.

§ 16.

1) Do wywożenia nieczystości mają służyć beczkowozy, szczelnie zamknięte.

2) Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone wyłącznie od godz. 0 do godz. 4-ej (pora nocna).

§ 17.

Urządzenia do trzepania odzieży powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarzane są produkty spożywcze.

§ 18.

Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic powinny być codziennie oczyszczane, (zamiatane) po skropieniu wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.

2) Bramy, sienie i ogólne klatki schodowe powinny być przynajmniej raz na tydzień myte.

§ 19.

1) Utrzymywane w obrębie zabudowań osiedla, w strefie nieobjętej zakazem, konie, bydło lub nierogacizna, powinny być umieszczane w pomieszczeniach specjalnie do tego przystosowanych i odpowiadających wymaganiom przepisów obowiązujących.

2) W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny powinny być stosowane urządzenia lub środki, uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielanie się przykrych gazów.

§ 20.

1) Nieczystości z tych pomieszczeń powinny być gromadzone w gnojowiskach (§ 6).

2) Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje albo tereny na ten cel przeznaczone.

§ 21.

O padnięciu zwierząt domowych (koni, bydła, trzody chlewnej, psów, kotów) ich właściciele są obowiązani zawiadomić Zarząd Miejski, który zarządzi usunięcie padłego zwierzęcia przez rakarza, przedtem zbadane przez miejskiego lekarza weterynarii.

§ 22.

Czuwanie nad tym, aby ulice, miejsca służące do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców były utrzymywane w porządku i czystości, polewane i zmywane oraz zaopatrzenie dozorców nieruchomości w niezbędne przedmioty do utrzymywania porządku, jak miotły, szczotki, ścierki, wiadra, łopaty, łomy, grabie, widły oraz przyrządy do polewania wodą należy do właścicieli nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych.

§ 23.

1) Obowiązek utrzymywania czystości i porządku na ulicach, miejscach służących do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców, polewanie ich i zmywanie należy do dozorców domowych.

2) Gdzie nie ma dozorców domowych, wszystkie ich obowiązki ciążą na właścicielach nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych.

§ 24.

Zaopatrywanie nieruchomości mieszkalnych w urządzenia wskazane w § 6 należy do właścicieli nieruchomości.

§ 25.

Zabrania się:

1) zanieczyszczania ulic, trawników, skwerów, fontan, sadzawek, dróg, placów publicznych, mostów, wszelkich przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieków, rzeki Pichny, kanałów, placów niezabudowanych przez wyrzucanie śmieci, plucie, załatwianie potrzeb fizjologicznych i t. p.,

2) zanieczyszczania miejsc, służących do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców śmieciami, pomyjami, plwociną i wydalinami, stawiania w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami oraz sprzętów domowych, zanieczyszczania podłóg, ścian i siedzeń w ustępach ogólnych, wymiatania na ulicę śmieci i zmiotków ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych, jak również wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów,

3) składania i rozrzucania śmieci poza zbiornikami (§ 8),

4) wypełniania wozów do śmieci (§ 9) powyżej odachowania,

5) wylewania pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórza,

6) składania wywożonych nieczystości z dołów kloacznych (§ 16) w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub w miejscach uczęszczanych przez publiczność,

7) trzepania odzieży na balkonach, w oknach.

§ 26.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów podlegają karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.

§ 27.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej, o ile polecenia urzędu sanitarnego co do usunięcia śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do oczyszczenia dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wody zużyte nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez Zarząd gminy na koszt właściciela nieruchomości.

§ 28.

Uchybienia, które kwalifikować się bę-

dą jako niewykonanie obowiązków służbowych, wynikających ze stosunku prawno-publicznego, w jakim pozostają osoby, które uchybień tych się dopuściły (dozorcy i administratorzy nieruchomości państwowych, samorządowych i t. p.) karane będą w myśl odnośnych przepisów dyscyplinarnych.

§ 29.

1) Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

2) Wykonanie urządzeń, przewidzianych w niniejszych przepisach, powinno być dokonane w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie przepisów.

§ 30.

Niniejsze przepisy powinny być w ciągu ośmiu dni od dnia wejścia w życie wywieszone w każdej nieruchomości mieszkalnej w bramie (sieni) domu w miejscu widocznym oraz znajdować się u dozorców i właścicieli nieruchomości.

Powyższe szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe zostały zatwierdzone przez Wydział Powiatowy w Sieradzu na posiedzeniu w dniu 2 sierpnia 1937 r.

Burmistrz:

(—) T. Szaniawski.

180.

OGŁOSZENIE.

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W SIERADZU

z dnia 23-IV-38 Nr. ZA. VII-0/5/37

o przepisach sanitarno-porządkowych

wydanych na podstawie § 9 Rozp. Ministra Opieki Społecznej z dn. 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476) i uchwalonych przez Radę Miejską m. Sieradza w dniu 17 czerwca 1937 roku na zasadzie postanowienia art. 43 lit. h. ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju terytorialnego (Dz. Ust. R. P. Nr. 35, poz. 294).

§ 1.

Właściciele lub dzierżawcy albo upoważnieni zarządcy nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych, mają obowiązek czuwać, aby parcele te i nieruchomości, a w szczególności podwórza, urządzenia podwórzowe, ustępy ogólne, bramy, klatki schodowe, strychy, dojścia do suteren i piwnic itp. były utrzymywane w porządku i czystości i odpowiadały postanowieniom niniejszych przepisów; przy tym powinni zaopatrzyć dozorców nieruchomości w niezbędne przedmioty do utrzymywania porządku jak: miotły, szczotki, ścierki, wiadra, łopaty, łomy itp.

§ 2.

Dozorcy domów, parcel niezabudowanych, placów, plantacyj, hal, targowisk, itp. prywatnych, państwowych lub miejskich, mają obowiązek utrzymywać w czystości i porządku urządzenia wymienione w § 1.

Również do obowiązków tych dozorców należy oczyszczanie chodników i połowy ulicy (jezdni) wraz z rynsztokami (rowami) na przestrzeni, odpowiadającej długości frontu nieruchomości, oraz zbieranie i usuwanie zmiotków.

Gdzie nie ma stałych dozorców, wszystkie ich obowiązki ciążą na właścicielach nieruchomości lub osobach, którym poruczony został zarząd odnośnych nieruchomości.

§ 3.

Zabrania się:

1) Zanieczyszczania ulic, parków, skwerów, trawników, sadzawek, placów niezabudowanych i t. p. miejsc publicznych śmieciami, odpadkami, niedopałkami papierosów, plwocinami, wydalinami, pomyjami i t. p.

2) Zanieczyszczania podwórz, klatek schodowych, sieni i t. p. miejsc, służących do ogólnego użytku mieszkańców domu, śmieciami, odpadkami, niedopałkami, plwocinami, wydalinami, pomyjami; zanieczyszczania ścian, siedzeń w ustępach ogólnych; wylewania do zlewów wydalin ludzkich oraz płynów, zawierających części stałe, które mogą powodować zapchanie rur kanalizacyjnych, wylewania wód zużytych, pomyj i innych płynnych nieczystości bezpośrednio na podwórze i do ścieków podwórzowych lub ulicznych.

3) Pozostawiania na dziedzińcach, poddaszach, w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami, nieczystościami, pomyjami, popiołem, sprzętów domowych, mebli i różnych rupieci, wyrzucania lub wymiatania na ulicę lub dziedzińce śmieci, zmiotków, odpadków, wylewania nieczystości wód zużytych ze sklepów, balkonów, okien.

§ 4.

Wszystkie ulice, place i drogi w obrębie osiedla, wraz z chodnikami i rynsztokami lub rowami, należy utrzymywać w porządku i czystości.

Staranne ich zamiatanie powinno odbywać się raz dziennie przed godziną 7-mą, po uprzednim skropieniu wodą (latem) w takim stopniu, aby nie dopuścić do wznoszenia się kurzu. W ciągu dnia powinny być usuwane z ulic i dróg wszelkie odpadki, śmiecie i nieczystości.

Poza tym obfite zraszanie ulic i chodników powinno odbywać się trzy razy w ciągu dnia o godz. 6-ej, 12-ej i 18-ej, a w dni suche i słoneczne nawet częściej, w celu zapobieżenia wznoszenia się kurzu.

Miejsca stałego postoju dorożek, platform, wozów i t.p. na ulicach i placach powinny być codziennie zmywane wodą.

Zarząd Miejski ma prawo stosować ulgi i wyłączenia odnośnie wykonania przepisów niniejszego paragrafu względem właściciela nieruchomości przy nieurządzonych ulicach.

§ 5.

Właściciele nieruchomości niezabudowanych lub osoby, którym poruczony został zarząd odnośnych nieruchomości, zobowiązani są w myśl §§ 1 i 2 niniejszych przepisów do utrzymywania czystości i porządku na tych placach oraz na przyległych jezdniach i chodnikach.

§ 6.

Powierzchnia dziedzińców i podwórzy mie-

szkalnych lub przeznaczonych na cele handlowe i przemysłowe, powinna być równa bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spadek dla spływu wody.

Podwórza hal targowych, targowisk, zajazdów oraz wszelkich innych zakładów publicznych, powinny odpowiadać warunkom, wymaganym przez przepisy o urządzeniu i utrzymywaniu tych przedsiębiorstw.

§ 7.

W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być: a) śmietnik, b) ustęp, c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli i tp. Ponadto w klatkach schodowych na każdym piętrze powinna być spluwaczka, napełniona wodą codziennie oczyszczana i odkażana. Śmietnik pod względem wykonania, materiału i przystosowania do sposobu usuwania śmieci, ma odpowiadać wymaganiom przepisów obowiązujących.

Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór ten powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało wysiłku.

Śmietnik dostatecznie pojemny powinien być ustawiony w miejscu dostępnym, a jak najbardziej oddalonym od lokali mieszkalnych i od zakładów wytwarzających artykuły spożywcze.

Do śmietników tych mogą być składane odpadki domowe i zmiotki tylko w stanie stałym (suche). Zabrania się składania i rozrzucania śmieci poza zbiornikiem.

Śmietniki powinny być opróżniane w godzinach od 22 do 6 rano.

Śmiecie powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do 2/3 pojemności.

Wszelkie zbiorniki do śmieci powinny być po opróżnieniu czysto wymiecione i zdezynfekowane.

Ruchome zbiorniki metalowe (puszki blaszane), zastępujące stałe śmietniki, powinny być myte po opróżnieniu, które ma następować przynajmniej raz na tydzień.

Wozy służące do wywożenia śmieci, powinny po obu stronach posiadać tabliczki z napisem: „Wóz do śmieci".

Zabrania się wypełniania wozu śmieciami powyżej odeskowania.

Wóz do śmieci nie może służyć do przewożenia produktów żywnościowych (nabiału, jarzyn i t. p.) i o zdatności wozu orzeka Zarząd Miejski.

Śmiecie i odpadki domowe mogą być wywożone i składane tylko na terenach wyznaczonych przez Zarząd Miejski.

Za zezwoleniem Zarządu Gminy, udzielonym na prośbę właściciela nieruchomości, śmiecie, gruz i ziemia mogą być wywożone na tę nieruchomość dla zasypywania dołów (np. glinianek). Śmiecie muszą być układane warstwami grubości około 1 m. przesypywanymi warstwami gruzu i ziemi grubości około 0.20 mtr. Gdyby wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci warstwami gruzu i ziemi, okoliczni mieszkańcy byli narażeni na nieprzyjemne wyziewy, zarząd gminy może cofnąć swe zezwolenie

Jeżeli śmieci z ruchomych zbiorników metalowych (puszek blaszanych) będą zsypywane do specjalnych wozów, które posiadają urządzenia zapewniające bezpylne ich przesypywanie usuwanie śmieci może odbywać się w każdej porze dnia. To samo dotyczy takiego systemu usuwania śmieci, przy którym wypełnione śmieciami ruchome zbiorniki metalowe będą wywożone dla opróżnienia poza obręb zabudowań mieszkalnych, a na ich miejsce będą wstawiane czyste zbiorniki próżne.

§ 8.

W nieruchomościach mieszkalnych skanalizowanych, nieczystości płynne (odpadki kuchenne i pomyje) powinny być odprowadzane do kanałów przez osadniki, natomiast w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych powinny się znajdować na podwórzach zlewy żeliwne, żelazne albo drewniane obite blachą cynkową lub ocynkowaną, zaopatrzone u spodu w kratę. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojówkę, albo do dołu kloacznego.

Zabrania się wylewania pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórze, rynsztoki i rowy uliczne.

Zlew powinien być codziennie przepłukiwany czystą wodą, a jego krata oczyszczana z zatrzymujących się na niej części stałych.

§ 9.

Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości, znajdujące się na podwórzach i dziedzińcach nieruchomości mieszkalnych lub przeznaczonych na cele handlowe i przemysłowe, powinny odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlanych.

Ustępy podwórzowe powinny być zamykane.

Jeden przedział ustępu powinien być zarezerwowany do użytku ogólnego, klucz od niego powinien znajdować się u dozorcy domu i ma być wydawany bezpłatnie na żądanie. Na drzwiach tego przedziału należy umieścić napis: „Klucz u dozorcy".

Ustępy powinny być raz dziennie zmywane wodą.

Ustępy na nieruchomościach skanalizowanych powinny być połączone z kanałami, a na nieruchomościach nieskanalizowanych powinny posiadać doły kloaczne szczelnie zamknięte, aby nieczystości i gazy nie wydostawały się na zewnątrz.

Gdy zawartość zbiorników ustępowych dojdzie do 2/3 pojemności należy je wywieźć. Tabor asenizacyjny winien być zaopatrzony w samoczynny beczkowóz do wywożenia fekalii lub beczkowozy o hermetycznych zamknięciach. O zdatności taboru asenizacyjnego orzeka Zarząd Miejski.

Tabor asenizacyjny winien być zaopatrzony w tabliczki z napisem: „Beczkowóz Nr..... Pojemność .... ltr", oraz pieczęć Komisji Sanitarnej o zdatności beczkowozu.

Wzbronione jest składanie wywożonych nieczystości w pobliżu zabudowań mieszkalnych w miejscach uczęszczanych przez publiczność lub do kanałów rzecznych.

Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone wyłącznie w porze nocnej i nad ranem:

a) w miesiącach letnich (od 1 kwietnia do 30 września) od 23 do 5 rano,
b) w miesiącach zimowych (od 1 października do 30 marca) od 22 do 6 rano.

§ 10.

Urządzenia do trzepania garderoby, pościeli, dywanów i t. p. powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych. Polewanie kwiatów na balkonach i oknach winno odbywać się do godz. 8 i od 22-ej. Trzepanie garderoby, pościeli i t. p. może odbywać się tylko w godzinach: latem od 7-ej do 10-ej, zimą od 8-ej do 11-ej.

§ 11.

Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic powinny być codziennie oczyszczane (zamiatane) po uprzednim skropieniu wodą.

Bramy, sienie i ogólne klatki schodowe oraz parapety muszą być przynajmniej raz na tydzień myte mydłem.

§ 12.

Utrzymywane w obrębie zabudowań osiedla konie, bydło lub nierogacizna, powinny być umieszczone w pomieszczeniach, specjalnie do tego celu przystosowanych i odpowiadających wymaganiom przepisów obowiązujących.

W pomieszczeniach, przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny powinny być stosowane urządzenia lub środki, uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielanie się przykrych gazów.

Nieczystości z tych pomieszczeń powinny być gromadzone w gnojowiskach, które mają odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlanych.

Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje, albo na tereny na ten cel przeznaczone, zgodnie z ust. 7 § 9 niniejszych przepisów.

§ 13.

O padnięciu zwierząt domowych (koni, bydła, trzody chlewnej, psów, kotów) ich właściciele są obowiązani zawiadomić Zarząd Miejski, który zarządza usunięcie padłego zwierzęcia przez lekarza, poczem zbadanie przez miejskiego lekarza weterynarii.

§ 14.

Winny przekroczenia przepisów niniejszych podlega karze aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 3.000 zł., lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 roku (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu.

Oprócz tego, o ile polecenie urzędu sanitarnego co do usunięcia śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do oczyszczania dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wody zużyte nie zostaną wykonane w ciągu 3-ch dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Uchybienia, które kwalifikować się będą, jako niewykonanie obowiązków służbowych, wynikających ze stosunku prawno-publicznego, w jakim pozostają osoby, które uchybień tych się dopuściły (dozorcy i administratorzy nieruchomości państwowych, samorządowych t. p.), karane będą w myśl odnośnych przepisów dyscyplinarnych.

§ 15.

Jeśli dla wykonania powyższych postanowień konieczne będzie przeprowadzenie jakichkolwiek robót technicznych, względnie wprowadzenie nowych urządzeń, osoby zobowiązane winny dokonać tego najpóźnej w terminach określonych przez Zarząd Miejski.

§ 16.

Przepisy niniejsze powinny być wywieszone na widocznym i przystępnym miejscu w każdej nieruchomości mieszkalnej.

§ 17.

Przepisy niniejsze obowiązują na całym obszarze m. Sieradza i wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy sanitarno-porządkowe z dnia 18 marca 1929 r., wydane na podstawie § 14 Rozporządzenia Naczelnego Nadzw. Komisarza do walki z epidemiami z dn. 10 czerwca 1921 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 55, poz. 346).

Burmistrz:

(—) Fr. Borsuk.

181.
OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU POWIATOWEGO W SIERADZU

z dnia 25 kwietnia 38 r.

o założeniu gm. kasy oszcz.-pożyczk.

a) Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich poż.-oszczędn. z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 z 1924 r., poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewn., wydanego w porozumieniu z Min. Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas poż.-oszczędn. (Dz. U. R. P. Nr. 35, z 1925 r., poz. 239) została założona gminna kasa poż.-oszczędn. z siedzibą w Burzeninie.
b) Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie zł. 5.000.—

c) Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Przewodniczący Wydz. Powiat.
Starosta Powiatowy:

(—) Mgr. K. Łazarski

182.

OGŁOSZENIE.

Wydział Powiatowy w Łęczycy ogłasza następujący Statut o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz Łęczyckiego Powiatowego Związku Samorządowego, uchwalony przez Radę Powiatową 14 marca 1938 roku i zatwierdzony przez Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 29 marca rb. L. SF. I. 4/4/38.

Rada Powiatowa w Łęczycy na podstawie art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. z 1921 roku Nr. 6, poz. 52), jednogłośnie uchwala pobierać w roku budżetowym 1938/39 na rzecz Łęczyckiego Powiatowego Związku Samorządowego, opłaty specjalne i dopłaty drogowe według zasad następującego statutu:

STATUT.

o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz Łęczyckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

§ 1.

Łączna suma, przewidziana w budżecie na rok 1938/39 na utrzymanie dróg w kwocie złotych 436.000.— i na budowę dróg w kwocie złotych 40.000.— pomniejszona o kwotę złotych 6.000.— osiągniętą z dopłat drogowych (§ 2 statutu niniejszego) rozkłada się:

1) na grunty w kwocie zł. 427.000.—
2) na przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe w kwocie „ 5.000.—
3) na nieruchomości w miastach i nieruchomości w gminach wiejskich „ 38.000.—

Kwota, obciążająca grunty, podległe rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich zasadniczego państwowego podatku gruntowego, a co do gruntów państwowych w stosunku do idealnego zasadniczego podatku gruntowego.

Kwota, obciążająca przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do opłacanych przez nich cen świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Kwota, obciążająca nieruchomości w miastach i nieruchomości w gminach wiejskich, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich państwowego od nieruchomości, a co do nowowzniesionych budowli w stosunku do idealnego podatku od nieruchomości.

Rozkład każdej z tych kwot pomiędzy poszczególnych płatników przeprowadza się w ten sposób, że iloraz otrzymany z podzielenia obciążającej daną grupę płatników kwoty przez sumę podatku (ceny) przypadającego na wszystkich płatników — mnoży się przez kwotę podatku (ceny) przypadającego na poszczególnego płatnika.

Opłaty drogowe, obciążające nieruchomości, oblicza się w stosunku do 7% podstawy wymiaru podatku od nieruchomości.

§ 2.

Niezależnie od specjalnych opłat drogowych, przewidywanych w § 1 statutu niniejszego, obowiązani są uiścić:

1) Zużywający nadmiernie drogi, jak np. kopalnie, fabryki i inne przedsiębiorstwa — dodatkowe opłaty (dopłaty drogowe) w łącznej sumie zł. 6.000.—. Suma ta, o ile nie nastąpi dobrowolna w tym względzie ugoda, podlega rozdziałowi w sposób, przewidziany w art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1936 roku Nr. 62, poz. 454).

§ 3.

Wymiar i pobór opłat i dopłat uskutecznia Wydział Powiatowy.

§ 4.

O wymierzonej opłacie i dopłacie zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczym przed dniem 1 kwietnia.

Opłata łącznie z dopłatą płatna jest w dwóch równych ratach półrocznych, a to w miesiącu kwietniu i listopadzie.

§ 5.

Odwołania w sprawach wymiaru opłat (dopłat) wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454), w brzmieniu art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846).

§ 6.

Nieuiszczona w przepisanym terminie opłata (dopłata) ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. z 1936 roku Nr. 8, poz. 88) oraz doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17-go maja (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 roku (Dz. U. P. P. Nr. 4, poz. 24) i z dnia 28 stycznia 1934 roku

(Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78) — koszta egzekucyjne pobierane będą według tego rozporządzenia.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty (dopłaty) podlegają karze do wysokości zł. 345,9, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 8.

Opłaty specjalne i dopłaty drogowe, wymierzone na podstawie statutu niniejszego, nie podlegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, nieruchomości, przemysłu i handlu.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą i ogłoszeniu w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim i w „Ziemi Łęczyckiej".

Przewodniczący Rady Powiat.
Starosta:
(—) Dr. Z. Pajdak

Protokólant:
(—) M. Czechowski.

Dział nieurzędowy.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO STARZENICE

z dnia 20 kwietnia 1938 roku.

a) Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 roku (D. U. R.P. Nr. 118/24, poz. 1069) i rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35/25, poz. 239) została założona gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą w Olewinie, gm. Starzenice.

b) Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie zł. 3.000,

c) Kasa może zaciągać zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Wójt Gminy Starzenice:
(—) J. Krawczyk.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W LUTUTOWIE

z dnia 5 kwietnia 1938 roku.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1069) i Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnych gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35/1925, poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Lututowie. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 złotych. Kasa może zaciągać zobowiązania do 10-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Wójt gminy Lututów:
(—) L. Serweciński.

OGŁOSZENIE

o założeniu Gminnej Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej w Praszce, pow. wieluńskiego.

a) Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1069 z 1924 roku) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 239 z 1925 roku) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Praszce,

b) kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie złotych 2000.—,

c) Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Wójt Gminy:
(—) P. Górka.

L. 6/38.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO MOKRSKO.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 239) została założona Gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą w Mokrsku.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie zł. 2.000.—.

Kasa może zaciągać zobowiązania 20-to (dwudziestokrotnej) wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Wójt Gminy Mokrsko
(—) Józef Gaik.

Do akt. Nr. 17 Km. 75/38.

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi rewiru 17-go, Leon Wąsowski, zam. i urzędujący w Łodzi przy ul. Narutowicza Nr. 10 — obwieszcza, że w dniu 2 września 1938 r. od godz. 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Łodzi, Pl. Dąbrowskiego Nr. 5 na żądanie Ragny-Danuty Neuman sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości, położonej w Łodzi przy ul. Narutowicza Nr. pol. 4, oznacz. Nr. hip. 1380a, rep. hip. 4487, stanowiącej własność spadku wakującego po zmarłym Efroimie-Lajzerze Kenigu.

Nieruchomość ta składa się z placu o szer. frontowej około 24,1 mtr. i głębokości 19,6 mtr., oraz następujących budynków, szczegółowo wymienionych w protokóle opisu, sporządzonym w dniu 20 czerwca 1932 r.: 1) domu frontowego, mieszkalnego, murowanego, trzypiętrowego z tremplem i na suterynach, z takąż przystawką; 2) oficynki mieszkalnej, murowanej, parterowej; 3) kómórek drewnianych, oraz 4) ustępów drewnianych.

Powyższa nieruchomość w zastawie nie znajduje się, zostanie sprzedana w całości, posiada urządzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi, oraz obciążona jest: 1) długami na kwotę rubli 35.000.—; 2) kaucjami na kwoty rubli 31.980.— częściowo zamienionymi na czysty wpis do wysokości rubli 8.165 kop. 71.— zł. 30.000.— i dol. 30.000.—; 3) hipotekami prawnymi na kwoty zł. 124.682 gr. 84; 4) ostrzeżeniami na kwotę rubli 8.867 kop. 02 i zł. 5.080.—; 5) zaległymi podatkami na kwotę zł. 89.033 gr. 85 i składkę ogniową na kwotę zł. 165 gr. 50.

Sprzedaż jako w drugim terminie rozpocznie się od 2/3 sumy oszaczowanej t. j. zł. 100.000.— a zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadium w kwocie zł. 15.000.—.

Akta egzekucyjne mogą być przeglądane w kancelarii komornika, a na 1 tydzień przed sprzedażą w kancelarii I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Łodzi.

Komornik:
(—) Leon Wąsowski

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Kalisza w myśl § 82 Ustawy T-wa niniejszym zawiadamia, że niżej wymienione nieruchomości w Kaliszu obciążone pożyczkami Towarzystwa za zaległe raty będą sprzedawane przez publiczną licytację.

Zbiory objaśnień i warunków licytacyjnych dołączone są do odnośnych ksiąg hipotecznych.

Wadium licytacyjne winno być złożone w gotowiźnie.

1) Nr. 415 ul. Szopena. Nieumorzona pożyczka 72.900 zł. Zaległości oprócz kar i kosztów egzekucji 7.271,77 zł. Wadium 8.800 zł. Licytacja od sumy 109.350 zł. w kancelarii Notariusza Karola Wyganowskiego w dn. 27 czerwca 1938 r.

2) Nr. 40 ul. 6-go Sierpnia. Nieumorzona pożyczka 44.700 zł. Zaległości oprócz kar i kosztów egzekucji 4.915,30 zł. Wadium 5.900 zł. Licytacja od sumy 67.050 zł. w kancelarii Notariusza Karola Wyganowskiego w dn. 27 czerwca 1938 roku.

3) Nr. 674 ul. Piaskowa. Nieumorzona pożyczka 38.566.86 zł. Zaległości oprócz kar i kosztów egzekucji 4.666.05 zł. Wadium 5.800 złotych. Licytacja od sumy 59.250 zł. w kancelarii Notariusza Karola Wyganowskiego w dn. 28 czerwca 1938 roku.

OGŁOSZENIA DROBNE

Andrysiak Jan, syn Józefa, rocznik 1916, w Łodzi, skradziono książeczkę wojsk. wyd. w Łodzi. bezpł. 1-1

Arkusz Marek i Stefan, zgubili legitymacje szkolne, II. Pryw. Męsk. Szkoły Powszechnej i Gimnazjum Tow. Szkół Żyd. w Łodzi. 3118-1-1

Andrzejczak Jan, syn Józefa, rocznik 1916, w Łodzi, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Berliński Wolf, zgubił dowód tożsamości motocykla Nr. Ab. 45-291. 2926-3-1

Brożyński Piotr, wieś Karolew, skradziono rewolwer syst. Browning, kal. 6.35, Nr. 922117, zezwolenie na broń, wydane przez Starostwo Powiatowe Łaskie. 42-3-3

Bilecki Marian, Pabianice, Legjonów 62, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Pabianicach zł. 634/V

Besser Judka, w Łodzi, Gdańska 65 a, zgubił weksel zł 200, płatny 21/VI 38 r. z wyst. Mendla Borensztajna w Łodzi, Nowomiejska 30, zlecenie J. Borensztajn 3139-3-1

Bleszczyński Bronisław, syn Marcina, rocznik 1905, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Sieradzu 3141-1-1

Bigelajzen Bluma Tamara, zgubiła matrykułę szkoły powszechnej 146, alfabetu klasowego 2, Nr. szkoły 218 3150-1-1

Barasz Stefan, syn Lejzora, rocznik 1905, w Łodzi, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Łodzi 3146-1-1

Buchholz O., Łódź, Przejazd 75, zgubił numer rejestracyjny Nr. a 45-925. 300-1-1

Białobłocki Wacław, „Liliana". Łódź, Żeligowskiego 58, zgubił świadectwo przemysłowe, wydane przez 4 Urząd Skarbowy w Łodzi, poz. dz. 1030. 3102-1-1

Błaszczyński Kazimierz, w Łodzi, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2995-1-1

Bendkowski Dawid Majer, syn Moszka, rocznik 1911, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 3101-1-1

Bursztyn Nachema, w Łodzi, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi. 3105-1-1

Bromberg Pinkwas, syn Szmula Lajba, rocznik 1913, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2990-1-1

Bejski Henoch, rocznik 1912, syn Rachmila, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2971-1-1

Bejma Bronisława, w Łodzi, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2980-1-1

Cederbaum Jecheskiel, syn Szyji, rocznik 1895, w Łodzi, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 3107-1-1

Czarnecki Józef, syn Władysława, rocznik 1913, skradziono książeczkę wojskową. 2985-1-1

Cychtiger Izrael Lajb, syn Icka, rocznik 1899, w Zgierzu, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Sieradzu 2982-1-1

Cichoński Józef, rocznik 1911, zamieszkały we wsi Wola-Kotkowska, zgubił książeczkę wojskową i dowód osobisty. 64-1-1

Daber Emma, w Łodzi, Wólczańska 147, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi 3144-1-1

Dawidowicz Józef, syn Szoela, rocznik 1906, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 3130-1-1

Drozdowski Bolesław, zamieszkały w Piotrkowie, zgubił dokument wojskowy kat. E, wydany w Piotrkowie. 59-1-1

Dajcz Moszek, syn Symchy, rocznik 1912, w Brzezinach, zgubił zaświadczenie wojskowe i dowód osobisty, wydane w Brzezinach. 2988-1-1

Ender Stefan Edmund, syn Karola Teodora, rocznik 1896, miasto Pabianice, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie. 2989-1-1

Estera Rozenfeld, córka Dawida i Pesy Łaji, Łódź, Sienkiewicza 29, zgubiła paszport zagraniczny, wydany w Łodzi. zł. 539/V

Englender M., Łódź, Nawrot 7, zgubił dowód inkasowy na weksel zł. 100.— płatny 31/III. 38 r. wydany przez Dom Bankowy B-ci Taub w Łodzi. 2969-1-1

Erbrich Romana Maria, wieś Proboszczewice 31, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi, 3129-1-1

Firma „Be-Es" w Łodzi, zgubiła znak rejestracyjny samochodu Nr. A 45369. 2843-3-3

Guter Chaim, w Łodzi, Franciszkańska 10, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi. 3116-1-1

Gminna Kasa P. O. w Stefanowie gm. Wiskitno, unieważnia zgubiony weksel na kwotę złotych 1400, wystawiony na zlecenie Państwowego Banku Rolnego w Warszawie, oznaczony Nr. 258368, płatny na dzień 9 grudnia 1937 roku. 19-1-1

Gelbard Józef Aron, syn Wolfa, rocznik 1906, w Łodzi, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Łodzi. 3104-1-1

Głogowski Icek, Łódź, 11-go Listopada 46, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2976-1-1

Häusler Jerzy Aleksander, w Łodzi, Swojska 2, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2972-1-1

Hintz Józefa, w Radomsku, ul. Stodolna 8/5, zgubiła dowód osobisty, wystawiony na nazwisko panieńskie Kosień, wydany w Radomsku w r. 1935. 667-3-3

Hecht Zygmunt, w Kaliszu, zgubił przedni znak rejestracyjny samochodu osobowego. 57-1-1

Holc Anna, w Łodzi, 6-go Sierpnia 88, skradziono książeczkę rejestracyjną samochodu Nr. A 46622. 3142-1-1

Heinz Effner, w Łodzi, zgubił legitymację szkolną, wydaną przez II Prywatną Męską Szkołę Powszechną 3151-1-1

Janicki Roman, syn Michała, rocznik 1913, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Sieradzu. 54-1-1

Jagielski Stanisław, unieważnia skradziony weksel na zł. 100,— płatny 31 marca 38 r. wystawca Korn, Północna 7, żyro Wojdyniak i Kaczmarski. 2903-3-1

Janiek Karol, w Łodzi, Kilińskiego 132, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi 3138-1-1

Kulewicz Maria, w Zgierzu, ul. Słowackiego 2, zgubiła dowód osobisty, wydany w Zgierzu 3135-1-1

Kuźnik Józef, w Łodzi, zgubił prawo jazdy samochodami, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki 3145-1-1

Krakowski i B-cia Besser, w Łodzi: zgubiono, weksel złotych 100 z wyst. Emila Schera w Tarnopolu płatny 6/IV 938 r., żyranci M. Gołos i Genade. 2696-3-3

Kowalski Zenon, syn Stanisława, rocznik 1897, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2996-1-1

Kmieć Wacław w Łodzi, zgubił świadectwo szkolne z ukończenia 4 Oddziałów Szkoły Powszechnej 66. 2998-1-1

Krüger Emilia, w Łodzi, Piotrkowska 16, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi. 3117-1-1

Kifer Teodor, w Konstantynowie, zgubił książeczkę inwalidzką, wydaną w Łodzi. 3110-1-1

Kluczyński Jan, rocznik 1893, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Warszawie. 3108-1-1

Kaczkowski Edward Tadeusz, w Radomsku, zgubił prawo jazdy, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 3121-3-1

Kozak Iser Piątek, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną w Łęczycy. 2974-3-1

Klajnman Fajbisz Majer, rocznik 1888, syn Izraela Hersza, Łódź, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi. 2977-1-1

Kierszner Abram Mosiek, rocznik 1914, syn Szai Joska, Łódź, Limanowskiego 26, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Ostrowcu, 2975-1-1

Krygier Zofia, w Łodzi, 28 p. Strz. Kan. zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2978-1-1

Landsbergowi Dawidowi w piątek 8 kwietnia 1938 r. skradziono następujące weksle, które niniejszym unieważniam i ostrzegam przed ich nabyciem:

1) zł. 87,40, płatny 1/IV 1938 r., wystawca „Nowości". miejsce płatności Łódź, zlecenie H. Kohn;

2) zł. 35.—, pł. 15/VII 1938 r., wystawca M. Wartski, miejsce płatności Łódź, zlec. M. Mandel;

3) zł. 30.—, pł. 30/VII, wystawca M. Szer, miejsce płatności Wiśniowa-Góra, zlec. M. Mandel;

4) zł. 35.—, pł. 31/VII 1938 r., wystawca T. Antecki, miejsce płatności Ruda-Pabianicka, zlec. M. Antecka;

5) zł. 35.—, pł. 15/VIII 1938 r., wystawca M Wartski, miejsce płatności Łódź, zlec. M. Mandel;

6) zł. 200.—, pł. 22/VIII 1938 r., wystawca L. Hauk, miejsce płatności Łódź. zlec. E. Lorenz;

7) zł. 300.—, pł. 5/IX 37 r., wystawca L. Hauk, miejsce płatności Łódź, zlec. E. Lorenz;

8) zł. 35.—. pł. 19/IX 1938 r., wystawca M. Wartski, miejsce płatności Łódź, zlec. M. Mandel;

9) zł. 300.—, pł. 26/IX 1938 r., wystawca Bibersztein i Gołdach, miejsce płatności Łódź, zlec. D. Landsberg;

10) zł. 80.—, pł. 30/IX 1938 r., wystawca J. Kohn, miejsce płatności Łódź, zlec. J. Wyrobnik;

11) zł. 300.—, pł. 3/X 1938 r., wystawca Bibersztein i Goldach, miejsce pł. Łódź, zlec. D. Landsberg;

12) zł. 100.—, pł. 20/X 1938 r., wystawca N. M. Gelblum, miejsce płatności Łódź, zlec. J. Wyrobnik;

13) zł. 300.—, pł. 23/X 1938 r., wystawca J. Paryzer, miejsce płatności Łódź, zlec. Wegner i Bernstein;

14) zł. 25.—, pł. 30/VII. 38 r., wystawca żyro: Tennenbaum, miejsce płatności Łódź, zlec. M. Mandel. 2958-3-2

Lubowiecki Jerzy, w Łodzi, Rokicińska 83, zgubił legitymację Szkoły Powszechnej Nr 21. 3113-1-1

Loda Herszlik w Szczercowie, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Łasku. 3114-1-1

Listonowski Mosiek, w Szczercowie, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Łasku. 3115-1-1

Lingsman Alter, syn Jankla, rocznik 1908, w Łodzi, zgubił zaświadczenie wojskowe kat E wydane w Stasiowie. 2993-1-1

Lipski Daniel, syn Hersza, rocznik 1907, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskowa, wydaną w Łodzi 3131-1-1

Liberman Georg, w Łodzi, zgubił matrykułę Gimnazjum im. Reymonta 3143-1-1

Lewin Dawid, syn Szymona, rocznik 1900, w Uniejowie, skradziono książeczkę wojskową, wydaną, w Kaliszu 3133-1-1

Łęczycki Jakób w Łodzi, Nowomiejska 5, zgubił dowód osobisty Nr 366, wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi 3124-1-1

Moszkowicz Izrael, rocznik 1907, zgubił książeczkę wojskową i metrykę urodzenia, wydane w Łodzi. zl. 600/V

Michl Reinhold, zgubił legitymację Nr. 4004490 Ubezpieczalni Społecznej w Pabianicach. 15-1-1

Marynowski Jan Henryk, w Złoczewie k/Sieradza, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminny w Złoczewie. 3-1-1

Majerczyk Natan, zgubił świadectwo ukończenia szkoły powszechnej 160, w Łodzi 3122-1-1

Miller Józef, syn Jana, rocznik 1897, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Sieradzu 3134-1-1

Miszteli Janowi, rocznik 1896, zamieszkały wieś Cieśle, gm. Ręczno, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie. 2-2-2

Madejko Fryderyk, w Zelowie, zgubił dowód tożsamości motocykla Nr. 81.373. 2914-3-2

Nehring Wacław, maj. Młodowin, gm. Zapolice, zgubił dowód tożsamości samochodu Nr. A 47.823. 2916-3-2

Niedzielski Bolesław, Łódź, Składowa 16, zgubił świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej Nr. 21 w Łodzi. 2970-1-1

Najfeld Szymon, syn Moszka i Chawy, rocznik 1897, wieś Gumice, gm. Dobryszyce, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie 534-1-1

Najman Jakób Szlama, syn Abrama, rocznik 1887, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 3128-1-1

Owczarski Stanisław, syn Feliksa, rocznik 1895, w Piotrkowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie 3125-1-1

Okrasa Stanisław, w Brzezinach, zgubił kartę rzemieślniczą, Nr. A. P. H./4/1706/34 Rej., wydaną przez Starostwo Powiatowe Brzezińskie. 2984-1-1

Prybulska Anna, w Łodzi, ul. Zawadzka 1, zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 2939-3-2

Piłacińska Maria, Łódź, zgubiła legitymację szkolną Nr. 33, wydaną przez Gimnazjum Kupieckie. 2987-1-1

Pietrasik Józef, wieś Stolec, gm. Złoczew, zgubił dowód osobisty Nr. D. O. 874, wydany dnia 2-IV. 37 r. przez Zarząd Gminny Złoczew. 27-1-1

Pawełczyk Adam, zamieszkały w leśniczówce Konen, gm. Widawa, zgubił pozwolenie na broń Nr. 151 108, 686-1-1

Podyma Stanisław, rocznik 1912, syn Wawrzyńca, zamieszkały w kol. Budki, gm. Grabów, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kutnie. 58-1-1

Paliński Leon Eugeniusz, zgubił legitymację szkolną, wydaną przez Niem. Stow. Gimnaz., Kościuszki 65. 3152-1-1

Popłomyk Gedalia, syn Szmula Lajzera, rocznik 1913, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Rutkiewiczowi Józefowi, syn Pawła, rocznik 1900, wieś Dylów, gm. Pajęczno, pow. radomszczańskiego, skradziono w Niemczech książeczkę wojskową, wydaną w Kielcach. 508-2-2

Rajnchapel Dawid, syn Froim, rocznik 1908, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wydane w Łodzi 3127-1-1

Rozner Pinkus Aron, Efroim, rocznik 1914, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową i dowód tożsamości wydane w Łodzi. 3112-1-1

Ruina Małka, w Łodzi, Północna 12, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi. 3119-1-1

Różycki Józef, zamieszkały w Kiełczygłowie, zgubił kartę rzemieślniczą Nr. 473, wydaną przez Starostwo Powiatowe Wieluńskie. 685-3-1

Ratajczyk Antoni, syn Jakuba, rocznik 1916, w Łodzi, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Radziejowie. 3106-1-1

Redlich Henoch, w Łodzi, Plac Boernera 3, skradziono dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2994-1-1

Rozenblat Tania, w Łodzi, Moniuszki 11, zgubiła paszport zagraniczny, wydany w Łodzi. 2983-3-1

Stefan Adolf Alfred, Pabianice, Poniatowskiego 5, rocznik 1911, syn Adolfa zgubił kartę mobilizacyjną, wydaną w Łasku zl. 632/V

Spiewak Dawid, Pabianice, Zamkowa 16, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Łasku zl. 632/V

Szkup Stanisław, syn Michała, rocznik 1909, zgubił książeczkę wojskową z kartą mobilizacyjną, wydane w Końskich. zl. 645/V

Sromotka Chaskiel, w Łodzi, Cegielniana 9, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2999-1-1

Swiderski Henryk, w Zgierzu, ul. Leśna Nr. 7, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 3111-1-1

Strzyżewski Szlama, w Łodzi, Podrzeczna 23, zgubił weksel na sumę zł. 25, płatny 11/V 38 r. wystawiony przez K. Gotlieba, Zgierska 54, żyr. N. Bawnik. 2928-1-1

Szczurowski Stanisław, zgubił zezwolenie na posiadanie rewolweru marki F. N. Nr. 1049881, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie 3132-1-1

Szczepaniak Franciszek, syn Mateusza, rocznik 1908 w Łodzi, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi, oraz 5 weksli 1) zł. 200 płatny 15/VII 38 r. wyst. Małecki, W. 2) zł. 50 płatny 7/VIII. wyst. Hofman 3) zł. 85 pł. 5/VIII wyst. Sztrambe Ignacy 4) zł. 50 pł. 14/V 38 r. wyst. Paweł Pietruszka 5) zł. 100 in blanco wyst. Jabłoński Jan 3136-1-1

Sobczak Jan, syn Jakuba, rocznik 1913, zgubił zaświadczenie kat. E, wydane w Sieradzu. 29-1-1

Skibicka Karolina, zgubiła legitymację Nr. 3429580, Ubezpieczalni Społecznej w Pabianicach. 32-1-1

Salamon Ignacy, rocznik 1913, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminny Godyniec. 60-1-1

Szwenberg Antoni, zgubił legitymację Nr. 4,182266, wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Tomaszowie-Mazowieckim. 16-1-1

Szkalc Stanisław w Łodzi, skradziono dowód osobisty, wydany w Łodzi. bezpł. 1-1

Szymankiewicz Anzelm, w Łodzi, ul. Wolna 5, zgubił prawo jazdy samochodami. bezpł. 1-1

Tomczak Stanisław, syn Andrzeja, rocznik 1910, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową i kartę mob. wydane w Łodzi. 3137-1-1

Togiel Natan, syn Abrama Chaima, rocznik 1891, w Łodzi, skradziono książeczkę wojskową i dowód osobisty, wydane w Łodzi. 2992-1-1

Trzepałkowski Henryk, Łódź, Pasterska 31, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. bezpł. 1-1

Tenenbaum Abram Aron, syn Szymona Lajba, rocznik 1906, w Łodzi, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 3148-1-1

Turek Tadeusz, syn Mateusza, rocznik 1907, wieś Kotliny, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2973-1-1

Unieważnia się kwit depozytowo-zastawowy Nr. 808, z dnia 17 sierpnia 1936, wystawiony na p. Alfreda Keilicha przez Spółdz. Bank Przemysłowców Łódzkich z o. o. w Łodzi na 2 weksle po zł. 2.000.— każdy, płatne 30.IV. 1938 r. zl. 561/V

Urbach Nachman, w Łodzi, Drewnowska 1, zgubił świadectwo przemysłowe IV kat., wydane przez 5 Urząd Skarbowy. 2979-1-1

Wierzbicki Stanisław we Wrońsku, zgubił dowód osobisty, Nr. 49/31, wydany przez Zarząd Gminny w Widawie. 51-1-1

Wójcikiewicz Piotr, syn Jana, rocznik 1897, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 3147-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria F Nr. 471047, wystawiony na nazwisko właściciela Staszewski Stefan w Łodzi 3140-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria E Nr. 733143, wystawiony na nazwisko właściciela „Zew" Silberberga, w Łodzi 3149-1-1

Zawadzki Kazimierz, w Łodzi, zgubił legitymację służbową, wydaną przez Izbę Skarbową w Łodzi. 3120-1-1

Zgubiono dowód osobisty, na nazwisko Giske Abram, wydany w Zduńskiej Woli, w dn. 27. 5. 1932 r. Nr. 21, str. 122 3126-1-1

Zgubiono dowód rejestracyjny „Fiat" A 46.783, nr. silnika 108680, wystawiony na nazwisko Edgara Müllera w Kaliszu 442-2-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria D Nr. 248957 wystawiony na nazwisko właściciela Raszewskiego Fajwla w Ozorkowie. 7-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria A Nr. 422323 wystawiony na nazwisko Antoniego Jonczaka w Kaliszu. 38-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria A, Nr. 366745 wystawiony na nazwisko właściciela Bryję Piotra z Przedmieścia. 37-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria A Nr. 368530, wystawiony na nazwisko właścicielą Jonczyka Piotra z Kowali. 19-1-1

Zgubiono weksel zł. 86.45 wystawca Szyja Poliszuk Międzyrzec k/Korca, płatny 22/4 38 r., na zlecenie Rozen. 2981-1-1

Prenumerata wynosi: kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18.— wraz z przesyłką pocztową.

Konto w P. K. O. Nr. 602355 Łódzki Dziennik Wojewódzki, Łódź

Adres Redakcji i Admin.: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 158-50. **Administracja** czynna od godz. 10—12.

Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 15 groszy za wyraz, najmniej zł. 1.50 — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Zakłady Graficzne J. K. Baranowskiego w Łodzi, Piotrkowska 111, tel. 138-60. 8/38.